POSTVERSAND
MÜNCHEN

B 21696 E

ÉLETÜNK

XLVIII. évf. 3. szám (48. Jg. Nr. 3.)

Az európai magyar katolikusok lapja

2016. március

EMBERHEZ MÉLTÓ MUNKÁT TEREMTENI!

„Tartsuk kézben a negyedik ipari forradalmat" – ez volt a témája az idei Világgazdasági Fórumnak, amelyet a svájci Davosban tartottak január 20. és 23. között. Ferenc pápa üzenetet küldött a találkozó elnökének, amelyben hangsúlyozza, hogy az embernek kell irányítania a technológiai fejlődést anélkül, hogy az uralkodna felette.

A negyedik ipari forradalom elkerülhetetlenül együtt jár a munkahelyek drasztikus mértékű visszaesésével. A nemzeti és a globális gazdaság pénzügyi és technológiai átalakulása távolra mutató változásokat hozott a munka területén. Csökkent az emberhez méltó foglalkoztatás, a szociális biztonság, amely aggasztóan növelte az egyenlőtlenséget és a szegénységet. Az üzleti tevékenység új modelljeit kell létrehozni, amelyek a fejlett technológiák előmozdítása mellett képesek mindenki számára emberhez méltó munkát teremteni, felmutatni és megszilárdítani a társadalmi jogokat, és védelmezni a környezetet.

A Szentatya felhívással fordult a davosi tanácskozás résztvevőihez, hogy ne feledkezzenek meg a szegényekről. Ez az elsődleges kihívás, amely az üzleti világ vezetői előtt áll. Nem szabad hagyni, hogy a jóléti kultúra érzéketlenné tegyen bennünket a szegények kiáltása iránti együttérzésre. Az együtt sírás mások fájdalma miatt nem csak azt jelenti, hogy osztozunk szenvedéseikben, hanem mindenekelőtt azt, hogy felismerjük: saját cselekvésünk az oka az igazságtalanságnak és az egyenlőtlenségnek. (...) Ne féljünk megnyitni elménket és szívünket a szegények felé. Így szabad folyást engedünk gazdasági és technikai tehetségünknek és felfedezzük a teljes élet boldogságát, amelyet a fogyasztás nem adhat meg.

A mély és korszakos változások idején a világ vezetői előtt az a kihívás áll, hogy biztosítsák: a most elérkező negyedik ipari forradalom ne vezessen a személy tönkretételéhez. (...) A jelen pillanat értékes lehetőséget nyújt ahhoz, hogy irányítsuk és kormányozzuk a most zajló folyamatot, és hogy befogadó társadalmakat építsünk, amelyek az emberi méltóság tiszteletben tartásán, a toleráncián, az együttérzésen és az irgalmasságon alapszanak. Ferenc pápa közös erőfeszítést kért a Világgazdasági Fórum résztvevőitől a fenntartható és átfogó fejlődés érdekében.

Az üzleti tevékenység nemes hivatás. Egyben felelőssége az, hogy segítsen túllépni a társadalom és a környezet összetett válságán, és hogy küzdjön a szegénység ellen. Ez teszi majd lehetővé, hogy javítsunk milliók bizonytalan életkörülményein, és hogy áthidaljuk a társadalmi szakadékot, amely növeli az igazságtalanságot és aláássa a társadalom alapvető értékeit, az egyenlőséget, az igazságosságot és a szolidaritást.

A Szentatya végül üzenetében rámutat, hogy a párbeszéd megfelelő eszközei által a Világgazdasági Fórum platformjává válhat a teremtett világ védelmének és egy egészségesebb, emberségesebb, és átfogóbb fejlődés megvalósításának.

(Vatikáni Rádió)

Boldog Meszlényi Zoltán
Ünnepe: március 4.

Meszlényi Zoltán Lajos 1892. január 2-án született Hatvanban, sokgyermekes családban. Kisszeminaristaként az esztergomi bencés gimnáziumban érettségizett, majd Vaszary Kolos hercegprímás jóvoltából a római Gregoriana Pápai Egyetemen hallgatott teológiát. Az I. világháború miatt 1915-ben Innsbruckba került, ahol a Leopold-Franzens Egyetemen tanult tovább, ott szentelte pappá október 28-án Franz Egger brixeni herceg-püspök.

A teológiai doktorátus megszerzése után visszatért az esztergomi egyházmegyébe. Csernoch János bíboros egyre jelentősebb feladatokat bízott rá.

A Csernoch Jánost az esztergomi érseki székben követő Serédi Jusztinián mellett Meszlényi egyre jelentősebb egyházi pozíciókat töltött be. 1937-ben szentelte Sinope címzetes püspökévé XI. Piusz pápa kinevezésével Serédi Jusztinián bíboros-hercegprímás, Breyer István győri megyéspüspök és Kriston Endre püspök.

Püspöki szolgálatát elkötelezetten végezte; a háború utolsó napjaiban, 1945 januárjában a szeminárium pincéjében papokat szentelt. Serédi Jusztinián bíboros halálát követően a hercegprímás végrendeletének ő volt a végrehajtója. Miután Mindszenty József hercegprímást 1948 karácsonyán letartóztatták, majd koncepciós perben elítélték, Drahos János került a kormányzói posztra. Drahos azonban nem sokkal később meghalt, így a káptalan döntésének megfelelően Meszlényi lett az egyházmegye vezetője, noha a kiépülő kommunista diktatúra mást akart a helyére. Már 1946 szeptemberétől kezdve készültek róla ügynöki jelentések.

1950. június 20-án első és egyetlen alkalommal volt jelen a budapesti Központi Papnevelő Intézetben a püspökkari ülésen. Néhány nappal később, június 29-én Esztergomban letartóztatták, majd Kistarcsán tartották fogva, mindenkitől szigorúan elkülönítve. Az érseki helynöknek éjjel-nappal, télen-nyáron nyitva kellett tartania cellája ablakát, fűtetlen szobában kellett a telet elviselnie. Őrei szadista módon bántalmazták, gyakran rúgták és bottal ütötték.

(Folytatás a 7. oldalon)

„LÁTTA ÉS HITT"

A hét első napján kora reggel, amikor még sötét volt – így kezdődik a feltámadás elbeszélése János evangéliumában. Nem a hitvallásból ismert „harmadnapon" formulát használják az evangéliumok, amikor a feltámadás eseményéről szólnak, hanem pontosan megjelölik a napot: a hét első napját, a szombat után következő napot, a vasárnapot említik. És egyezik tanúságuk a kora reggelt illetően is. Valódi időpont, valódi történelem csendül ki a sorokból, nem jelképes beszéd. De János evangéliuma utal arra is, hogy még sötét volt. Homály borította nem a föltámadt Krisztus alakját, hiszen ő maga a világosság, hanem a gyászoló tanítványok szívét, akik még nem ismerték és nem értették a feltámadás örömhírét. János szerint Mária Magdolna megy a sírhoz. A többi evangéliumok asszonyok egész csoportját említik. De a magdalai Mária megkülönböztetése itt is tükrözi, hogy más Mária nevű asszonyoknak is lehetett szerepe az üres sír megtalálásában. Sőt, Mária Magdolna mintha két alkalommal is felbukkanna a sírnál. Először a mai evangéliumi szakasz elején, azután pedig a feltámadt Krisztussal való találkozás pillanatában, a sír közelében (vö. Jn 20,17–18).

A sír zárókövének elmozdítása félelmet kelt Máriában. Ki vitte el a sírból az Urat? Hová tehették? Az evangélium szerzője ismerte a szóbeszédet, amit Máté is említ (Mt 28,13–15) arról, hogy elrabolták Krisztus holttestét. Ez a magyarázat úgy 80-90 tájékán azok közt terjedt el, akik nem hittek Krisztusban. Viszont a tanítványok, Péter és a másik tanítvány futva mentek ki a sírhoz, látták az üres sírt, a gyolcsot és a kendőt és beléjük hasított a hit világossága. Pétert követte János is és belépett a sírba: „látta és hitt" (Jn 20,8). (...)

De miben hitt a tanítvány? Krisztus feltámadásában! Ez az a tény, ami Jézus tetteit, szavait, egész életét igazolja. Ez a felismerés adott életet az Egyház közösségének, ez a mi hitünk lényege. (...)

Mi hát az értelme a húsvéti eseménynek, mi a jelentősége a mi számunkra? – Az, hogy a húsvét ünnepe a választott nép történetében Isten szabadító szeretetének emlékezete volt. A Mindenható kiszabadította népét az egyiptomi rabszolgaságból, átvezette a tengeren és szabad életet ajándékozott neki. Jézus Krisztus a a húsvéti készület napján szenvedett keresztthalált. (...) Megváltó áldozatának erejéből a bűn rabságából Isten fiainak szabadságára (Róm 8,21) vezet minket.

Hajlamosak vagyunk újra és újra a csüggedésre. (...) De nem értelmetlen körforgás az emberiség élete. Mi magunk sem vagyunk mindörökre bezárva az anyag korlátai közé, testünk pusztulása nem zárja le elmozdíthatatlan sziklaként személyes életünk történetét. Ahogyan elhengeríttetett a kő Krisztus sírboltjának ajtajából, úgy szabadulunk meg mi is a halál és a pusztulás hatalmából a húsvét erejében.

Akkor hát éljük derűsen és kirobbanó erővel, szeretettel és nagy távlatokba tekintve egész életünket és ajándékozzuk tovább a világnak a feltámadás hitét és örömét.

(Erdő Péter bíboros 2015. húsvétvasárnapi szentbeszédéből)

„BEMUTATKOZÁS A VILÁG ELŐTT"

Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus lesz Magyarországon

A Fülöp-szigeteki Cebuban tartották január 24. és 31. között az 51. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust, amelyen 200 bíboros és püspök, valamint a világ 72 országából érkezett 12 ezer küldött vett részt. A tízfős magyar küldöttséget Erdő Péter bíboros, prímás, érsek vezette.

Az esemény záró szentmiséjét (Statio Orbis) Charles Maung Bo rangooni bíboros érsek, a pápa legátusa mutatta be a városon kívül, több mint egymillió hívő előtt. A szertartás végén Piero Marini érsek, a kongresszusok szervezéséért felelős pápai bizottság elnöke átnyújtotta a pápa videoüzenetét, amelyet helyben lejátszottak. Ferenc pápa üzenetében bejelentette az 52., 2020-ban esedékes Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus helyszínét: Budapest láthatja majd vendégül a kivételes eseményt s az arra érkező látogatókat. Az 50. kongresszus Dublinban volt, ott 50 ezer regisztrált küldött vett részt a találkozón.

A magyar küldöttség tagjai magyar zászlókkal a főoltár elé vonultak, s egy Budapestről készült népszerűsítő klip levetítése közben integetve köszöntötték a cebuiakat s minden kongresszusi küldöttet. Már ekkor érezni lehetett az este emelkedettségét. A küldöttség soraiból néhányan személyesen is köszöntötték a főpapságot. Marini érsek baráti kézfogás mellett mondta el, mennyire várja a budapesti találkozást, a cebui érsek és egyik segédpüspöke szívélyes szeretettel gratulált, Bo bíboros legátus pedig külön imájáról biztosította a csapatot, a mindannyiunk előtt álló nagy munkához Isten áldását kérve. Tagle bíboros, Manila érseke külön odaintette a zászlóvivőket – az elmúlt napok során több magyarral is elbeszélgetett. A kialakult szimpátia és megbecsülés jeleként öleléssel gratulált az elnyert lehetőséghez és feladathoz.

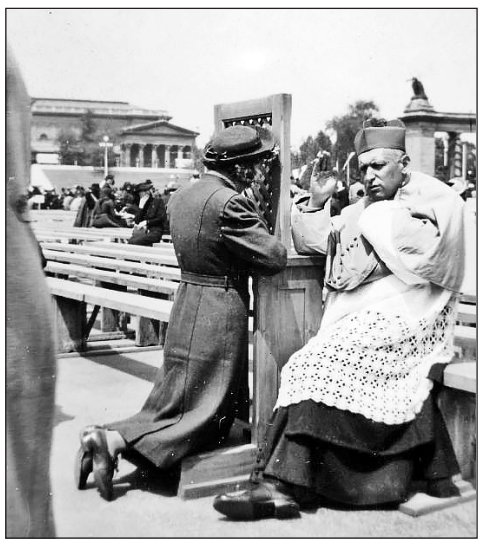

Mindszenty József gyóntat az 1938-as Eucharisztikus Kongresszuson

(Folytatás a 2. oldalon)

HITÜNK KÉRDÉSEI

A zsidóság és a kereszténység (2.)

A Biblia görög fordítása megakadályozta, hogy a zsidók az idegen környezetben elveszítsék hitüket. A fordítás azonban azt is tudatosította olvasóiban, hogy idegen környezetben nem tudják betartani vallásuk szertartási előírásait. A diaszpórában élő zsidó úgy tekinthette magát ortodoxnak, ha az Ószövetség rituális előírásait nem szó szerint, hanem jelképesen értelmezte. A szertartások helyett az erkölcsöt hangsúlyozta.

A leontopoliszi templom, az ószövetség görög fordítása, a görög fordításhoz fűződő allegorikus magyarázatok éket vertek a palesztinai és az alexandriai zsidóság közé. A szellemi függetlenné válásban Jeruzsálem a liberalizmus jeleit látta. Pogánynak minősítették a leontopoliszi templomot. Alexandriában a zsidók évente ünnepelték a hetvenes fordítást, mint Isten jótéteményének visszatérő napját. Ugyanezt a napot Jeruzsálemben gyásznapnak tartották. A görög fordítás napját az aranyborjú imádásának napjához hasonlították.

Az ellentétek nem tudtak nyílt harcban kirobbanni. Jeruzsálem Kr. u. 70-ben elpusztult, a leontopoliszi templomot pedig 73-ban rombolták le a rómaiak. A templom pusztulása miatt a zsinagóga-rendszer egyeduralkodóvá lett Palesztinában és a diaszpórában. Jeruzsálemet még súlyosabb megpróbáltatás érte 135-ben, amikor Hadrianus császár szó szerint a földdel tette egyenlővé. Helyén pogány várost építettek, a templom helyén Jupiter-szentély emelkedett. Fürdőket, színházat építettek, mint minden pogány városban. Még a város nevét is megváltoztatták. A zsidók egykori szent városa emlék lett csupán. A palesztinai zsidó éppoly hazátlanná vált, mint diaszpórában élő testvére. A keleti szórvány zsidósága és a palesztinai zsidóság megalkotta "„hordozható hazáját", a Talmudot, a zsidóság szokásjogi gyűjteményét, bibliaértelmezéseinek tárházát. (…)

Az I–II. század kereszténysége számára nagyon jelentős volt Róma zsidósága. A Kr. u. 1. század végén olyan népes volt a római zsidó kolónia, hogy tizenkét zsinagógájuk volt. Noha a zsidók igen nagy számban voltak a birodalomban, mégsem szerveződtek politikai párttá. Nem avatkoztak a politikába. Ez a magatartásuk mintaszerű volt a kereszténység számára.

A pogánysághoz való beolvadást a zsidók a diaszpórában is elutasították. Hűségesen adakoztak a jeruzsálemi templom javára. Ez időnként felszította ellenük a közhangulatot. Az arany kivitele érzékenyen érintette a rómaiakat. A római hatóságok igyekeztek megakadályozni a pénzkivitelt. Maga Cicero is szóvá tette ezt. A rómaiak nem tiltották nekik a közhivatal-viselést. De a zsidók tartózkodtak közhivatal vállalásától. A görögök és rómaiak egyrészt megvetették rituális szokásaikat, másrészt tisztelték a zsidó vallás ősiségét, a zsidók erkölcsösségét, tiszta, bensőséges családi életét. A zsidók nem hagyták magukra szegényeiket, hanem segítették őket. Gondját viselték az özvegyeknek, árváknak, betegeknek, gondoskodtak halottaik eltemettetéséről. A zsidóság vonzó és taszító hatást fejtett ki környezetére. A vonzó hatást mutatta, hogy a zsinagóga körül a pogányokból létrejött az istenfélők csoportja, akik az egy Isten tiszteletére tértek. A megtértek vagy vállalták a körülmetélést, vagy csak rituális fürdőnek vetették alá magukat, megkeresztelkedtek Izrael Szentje nevére. Ez a rítus jelentette a megszabadulást a bálványok, démonok rabszolgaságából. E rituális fürdő különbözött a kereszténységtől tartalmilag, de módjában is. A keresztényeknél mindig más szolgáltatta ki a keresztséget, az istenfélők maguknak szolgáltatták ki a szertartást.

A zsidóságból keresztény hitre térteknek nem erkölcsi, hanem elvi, teológiai kérdéseik voltak, melyeket meg kellett válaszolni. Az egyik igen lényeges kérdés így hangzott: az üdvösség érdemek alapján nyerhető el, vagy sem? Szent Pál igen gyorsan átlátta a kérdés horderejét. Burkoltan ugyanis arról volt szó, hogy elégséges-e a mózesi törvény megtartása az üdvösségre? Ha ugyanis elégséges a törvény megtartása az üdvösségre, akkor fölösleges Jézus Krisztus megváltó művéről beszélni. Szent Pál fogalmazta meg a válaszokat erre kérdésre, elsősorban a Rómaiakhoz írt levelében. Az apostol szerint Isten az üdvösséget mindenkinek bármilyen előzetes érdem nélkül ajánlja fel. Isten előtt mindenki úgy válhat igazzá, hogy a keresztség révén csatlakozik Krisztushoz. Ezzel válik képessé arra, hogy jót tegyen és a szentség útján előrehaladjon. A megigazulás e módja menti fel a keresztényeket a mózesi törvény megtartásának kötelessége alól. Az üdvösséget az apostol nem a törvény megtartásának tulajdonítja, hanem kizárólag Krisztus megváltó művének, hangsúlyozva a törvény elégtelenségét, átmeneti jelentőségét. A törvény szerepét Szent Pál így fogalmazza meg: „*nevelőnk volt Krisztusra*" (Gal 3,24).

A keresztények már Palesztinában kapcsolatba kerültek pogányokkal, még inkább Damaszkuszban és Antiochiában (vö. ApCsel 7). Szükségessé vált annak tisztázása, mit kell megkövetelni a pogányoktól, ha keresztény hitre akartak térni, mennyire legyenek kötelezőek számukra a mózesi törvény előírásai. Hiszen azok kötelezőek voltak a zsidóságból megtértek számára is! Különösen Szent Pál térítő tevékenysége nyomán vált igen égetővé a kérdés.

Saul, a későbbi szent Pál, mielőtt megtért, meg volt győződve a mózesi törvény tökéletességéről, végérvényességéről. Számára a törvény megváltoztathatatlan és elégséges volt. A keresztényekben a törvény megrontóit látta, ezért üldözte őket. Megtérése után Pál apostolként egész életét a pogányok térítésének szentelte. Szent Pál leveleiből elég részletes képet alkothatunk a pogánykereszténység életéről, problémáiról. A pogányok közül keresztény hitre tért hívek életéről részletesebb a tudásunk, mint a zsidókereszténységről.

A pogányság, amikor először találkozott a keresztényekkel, a kereszténységet zsidó szektának tekintette. A fiatal egyháznak meg kellett fontolnia, hogy kötelezővé tegye-e a zsidó előírásokat a pogányok számára, s milyen mértékben. Az Evangélium elfogadásával el kell-e fogadni a mózesi törvény rituális előírásait is? A keresztények egy része kötelezővé akarta tenni ezeket a sajátosan zsidó törvényeket a pogányságból megtértek számára. Mások úgy érveltek, hogy a megtérő pogányoknak nem kötelező a körülmetélés, hiszen az Evangélium az egyetemes törvény, mely az egész világra érvényes.

A vita a mózesi törvények megtartásáról az 50-ben tartott jeruzsálemi apostoli zsinaton dőlt el (vö. ApCsel 15. fejezet). A határozat értelmében a megkeresztelkedett pogányok az Egyház teljes jogú tagjai. Nem kell körülmetélkedniük. Az apostoli zsinat határozata továbbra is tilalmazta a bálványáldozati lakomán való részvételt a keresztények számára. (…) A bálványáldozati lakomán való részvétel összeegyeztethetetlen az Eucharisztiában való részvétellel. Ezen rendelkezés lelkiismereti és társadalmi hátterét fejtette ki Szent Pál a korinthusi keresztényeknek (vö. 1Kor 10. fejezet).

Szent Pál hamarosan nyugat felé fordította figyelmét, Róma felé. Róma lett később a pogánykereszténység fővárosa. A szentpáli térítés igen korán megváltoztatta az Egyház arculatát. Túlsúlyba kerültek az Egyházban azok, akik a pogányságból tértek meg. Az ősi zsidókereszténység és a pogánykereszténység kapcsolatai azonban nem voltak felhőtlenek. (…)

Gaál Jenő SVD

BEMUTATKOZÁS...

(Folytatás az 1. oldalról)

Ezt követően a cebui fiatalok képviselői, Palma érsekkel az élükön átadták Erdő Péter bíborosnak és a küldöttségnek az 51. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus jelképét, Magellán keresztjének kicsinyített (ám így is négy emberes) mását – ennek Budapestre szállítása (mérete és súlya okán) még további szervezést igényel.

Ezt követően Erdő Péter rövid, angol nyelvű beszédet mondott, amelyben megköszönte a megtisztelő felkérést, egyszersmind mindenkit a legnagyobb szeretettel meghívott 2020-ban Budapestre.

*

Magyarország 2020-ban második alkalommal ad majd otthont az eseménynek. Az 1938 májusában Budapesten megtartott 34. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus záró, a Hősök terén bemutatott szentmiséjén félmillió hívő vett részt.

Történeti érdekesség, hogy az 1938-as budapesti kongresszust ugyancsak a Fülöp-szigeteken, akkor Manilában jelentették be – ez a város adott ugyanis otthont az 1937-es kongresszusnak.

Erdő Péter, aki tíztagú magyar küldöttség élén vett részt a Fülöp-szigeteki kongresszuson és koncelebrált a szentmisén, telefonon nyilatkozott az M1 aktuális csatorna *Híradó*jának.

Erdő Péter bíboros, esztergom-budapesti érsek szerint a Magyar Katolikus Egyház számára óriási jelentősége van annak, hogy Budapesten rendezik meg a következő Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust.

A bíboros hangsúlyozta, hogy a budapesti kongresszus „bemutatkozás a világ előtt és nemcsak a világegyház, hanem a civil világ előtt is".

Erdő Péter szólt a kongresszust megelőző négyéves felkészülés fontosságáról is, melynek során meghatározzák a rendezvény pontos témáját, teológiai bizottságot alakítanak, vallásos, felkészülő összejöveteleket szervezznek majd. „Nagyon komoly pasztorális előkészítésnek nézünk elébe, ezt kell majd teljes energiával szervezni" – mondta a bíboros.

Soltész Miklós szintén telefonon nyilatkozott az M1 *Híradó*jának vasárnap este. Az Emberi Erőforrások Minisztériumának egyházi, nemzetiségi és civil társadalmi kapcsolatokért felelős államtitkára hangsúlyozta, hogy a templomok, terek felújítása mellett a lelki felkészülés legalább olyan fontos.

Kitért arra, hogy a bejelentést követően nagyon sokan köszöntötték a magyar küldöttség tagjait, sokan gratuláltak és drukkolnak a magyaroknak. „Egyszerűen fantasztikus volt magyarnak lenni a Fülöp-szigeteken Ferenc pápa bejelentése után" – mondta az államtitkár.

MKPK Sajtószolgálat/Magyar Kurír

IMASZÁNDÉKOK

Márciusra

Egyetemes: A nehézségek között élő családok részesüljenek a szükséges támogatásban, és a gyermekek egészséges és nyugodt körülmények között növekedhessenek.

Napjainkban válságba került a házasság és a család. Olyan kultúrában élünk, mely az „ideiglenességet" magasztalja, és egyre kevésbé értékeli a házasságot, mint egy egész életre szóló elköteleződést. Az új eszmék terjesztői a „szabadság" jelszavát tűzik zászlójukra, de eszméik megvalósítása számtalan ember életében lelki és anyagi nyomorúsághoz vezetett. Ezek a bajok pedig leginkább a nőket, a gyermekeket és az öregeket sújtják.

Végre ráébredtünk a természetes környezet védelmének szükségességére, de csak nagyon lassan kezdünk ráébredni arra, hogy a társadalmi, szociális környezet is veszélybe került és védelemre szorul. Hangoztatnunk kell, hogy a családok a társadalom alapvető pillérei. A gyermekeknek joguk van arra, hogy családban növekedjenek fel. Joguk van arra, hogy legyen apjuk és anyjuk, akik megteremtik a gyermekek növekedésének és érzelmi fejlődésének megfelelő környezetet. Ezért mondhatjuk a házasságot a társadalom nélkülözhetetlen pillérének. E társadalmi feladat betöltése felülírja a házastársak pillanatnyi érzéseit és szükségleteit.

A szolidaritásra, a hűségre és a gyümölcsöző szeretetre irányuló szilárd elköteleződés megfelel az emberi szív legmélyebb vágyainak. Ne engedjük, hogy a fiatalokat megmételyezze az „ideiglenesség" kultúrája. Merjenek bátran az ár ellen úszni, és erős, maradandó szeretetre törekedni. Ne essenek különböző ideológiák csapdájába: a család antropológiai tény, és ennek következtében, társadalmi és kulturális valóság. A különböző ideológiák csak az emberiség történelmének egyes pillanataiban tűnnek meggyőzőnek, és aztán eltűnnek. Ne beszéljünk tehát „konzervatív szellemű családról" és „haladó szellemű családról". A család egyszerűen család! A családnak megvan a maga belső ereje.

Irányítsuk figyelmünket a család nélkül felnövekvő gyerekek szomorú helyzetére. Minden magára hagyott gyermeknek, iskoláztatás és orvosi gondoskodás nélkül felnövekvő gyermeknek létezése a társadalom felnőtt tagjai által elkövetett égbekiáltó bűn. Az ilyen gyermekek gyakran gonosztevők prédájává lesznek, akik vagy szégyenletes áruba bocsátják őket, vagy fegyveres gyermek-harcost alakítanak belőlük. A fejlett országokban pedig a családon belüli válságok, embertelen életkörülmények, nevelés hiánya stb. ejtenek gyakran testi vagy lelki sebeket a gyermekeken. Egyetlen gyermeket sem felejt el a Mennyei Atya. Egy könnycseppjük sem hull hiába. De mi mindnyájan, egyének és népek is, felelősek vagyunk az ilyen gyermekekért.

Imádkozzunk és tegyünk meg mindent, hogy erősítsük és támogassuk a férfinak és nőnek házastársi egységét, mint az egyének, a családok, a közösségek és a társadalom helyettesíthetetlen, természetes, alapvető és szépséges kincsét.

Ferenc pápának 2014. november 17-én és 2015. április 8-án mondott beszédei nyomán

Evangelizációs: Hogy az egész Egyház imájának erejében a hitük miatt hátrányos megkülönböztetésben vagy üldöztetésben élő keresztények erősek és hűségesek maradjanak az Evangéliumhoz.

Az üldöztetés végigkíséri a kereszténység egész történetét. Egyeseket az Egyházon belüliek részéről ér üldöztetés, másokat nem keresztények üldöznek.

(Folytatás a 4. oldalon)

IDÉN IS MEGTARTOTTÁK AZ AUSZTRIAI MAGYAR PAPI TALÁLKOZÓT

Az ausztriai magyar és magyarul beszélő lelkipásztorok évi egyszeri találkozóját tíz évvel ezelőttig rendszeresen megszervezték Bécsben, azután ez a hagyomány esztendőkön keresztül szünetelt. Pál László kismartoni püspöki helynök elevenítette fel újra, az erre való igény észlelése és Vencser László, az ausztriai idegen nyelvű lelkészségek igazgatójának biztatása nyomán. Négy éve tehát ismét összejönnek vízkereszt után az Ausztriában működő magyar és magyarul beszélő katolikus lelkészek és eltöltenek együtt két-három, programokban gazdag, tartalmas napot. Idén január 11-én kezdődött a találkozó a Szent Márton-év jegyében Savaria szentjének szülővárosában, Szombathelyen, majd január 13-án Kismartonban fejeződött be.

Január 11-én a szombathelyi Martineum Felnőttképző Akadémián gyülekeztek a lelkészek: a házigazda Pál László Kismartonból, Ghinari János az ugyancsak burgenlandi Steinbergből, Szabó Jenő Linz-Pöstlingbergből, Ilk Antal-József a szintén felső-ausztriai Alkovenből, Molnár Ottó Grácból, Holló István az ugyancsak stájerországi Deutschlandsbergből, Hájtájer István a felső-karintiai Máltáról, Nagy-György Attila Dél-Tirolból/Innsbruckból és Varga János rektor atya Bécsből. A lelkészek már első este sort kerítettek egy igazán érdekes csoportos beszélgetésre: az új résztvevők bemutatkoztak, és emlékek sora is előjött a múltból; különösen az elmúlt rendszer nehézségeinek romániai változatait hallgatták nagy érdeklődéssel a magyarországiak és a fiatalabb nemzedékhez tartozók.

Másnap reggel Petőfi-ösztöndíjasként magam is szóltam az Ausztriában szolgáló magyar lelkészekhez. Mindenekelőtt köszönetet mondtam nekik mindazért a tevékenységért és fáradozásért, amit külhonban a magyar megmaradásért tesznek, majd figyelmükbe ajánlottam lapunkat, az Életünket mint a nyugat-európai katolikusok egyetlen közös sajtótermékét. Végül kértem, hogy kapcsolódjanak be a Nemzetpolitikai Államtitkárság által a nagy erdélyi püspök

A székesegyház szent kapujánál

születésének 120. évfordulója alkalmából meghirdetett Márton Áron-emlékév programsorozatába, valamint lehetőségeik szerint támogassák a készülő, *Zord idők csillaga* című nagyjátékfilmet.

Január 12-én ezt követően utunk a Martineumból a Szent Márton-templomba vezetett, ahol délelőtt Veres András szombathelyi megyéspüspök, a Magyar Püspöki Konferencia elnöke vezetésével a lelkészek – a Szent Márton-év első zarándokcsoportjaként – szentmisét mutattak be. Szentbeszédét a püspök atya azzal kezdte, hogy egy-egy szent közbenjárása segíthet bennünket abban, hogy növekedni tudjunk az életszentségben. „Szent Márton egy ilyen szent, aki 1700 év távlatából napjainkban is hatékony szent a számunkra. Nemcsak azért, mert Istennél sok kegyelmet el tud érni nekünk, hanem azért is, mert az életpéldája a mai embert is megragadja” – fogalmazott a püspök atya, majd kitért arra is, hogy Szent Márton rendkívül nagy gondot fordított papjaira, az egység ápolására és a lelkületük gazdagítására. „Szükségünk van ezekre a találkozókra, a közös imádságra, a közös Eucharisztia-ünneplésre, mert mi magunk is rászorulunk arra, hogy növekedjünk lélekben, hiszen csak így tudjuk a ránk bízottakat segíteni az életszentségben való növekedésben” – mondta, majd idézte egyik tanárának szavait, aki szerint egy szobában csak az a kályha képes melegíteni, amelyik melegebb, mint a szoba hőmérséklete. „Nagyon egyszerű bölcsesség, de igaz. Nekünk nagyobb lélekkel és lelkesedéssel kell rendelkeznünk ahhoz, hogy másokat gazdagítani, lelkesíteni tudjunk” – tette hozzá a püspök atya. Szentbeszédét ezekkel a gondolatokkal zárta: „Nem lehet eléggé hangsúlyozni, hogy mennyire szükségünk van egymásra, a papnak mennyire szüksége van a papi közösségre. Ezek a közösségek nemcsak gazdagítanak bennünket, hanem meg is tudnak menteni különböző bajoktól azáltal, hogy egymást segítjük. […] Ezt a szentmisét értetek ajánlom fel, akik misszióban működtök Ausztria különböző városaiban. Ezt a biztos elhatározást és tudatot, hogy mi egy közösséghez tartozunk, erősítse az Isten bennetek, és Szent Márton segítsen mindnyájatokat abban, hogy mindig tudjatok egymás felé nyitottak lenni, és a békesség szerzőivé válni. Ha egy pap képtelen a saját közösségének békességet teremteni, akkor félő, hogy az annak a jele, hogy az ő szívében sincs béke. Viszont ha mi megtapasztaljuk Isten szeretetének a békéjét, az tud mások felé is békességszerző lenni. Kérjük Szent Márton segítségét, hogy ott, ahová a Gondviselés állított bennünket, tudjunk a békesség apostolai lenni.”

A szentmise végén a papok a Szent Márton-oltárnál elimádkozták közösen a Szent Márton jubileumi évre megfogalmazott imádságot, majd Schauermann János plébános körbevezette a csoportot a Szent Márton Látogatóközponton. Onnan a Brenner János Kollégiumba igyekeztünk, ahol Császár István apát, általános helynök, a székesegyház plébánosa vezetésével megtekintettük a kollégium kápolnáját, majd az Egyházmegyei Könyvtárban időztünk.

A székesegyházba az irgalmasság kapuján át léptünk be; ott rövid elmélkedés, ima és a Boldogasszony anyánk éneklése után a toronyba is felkapaszkodtunk. A püspökségen elbúcsúztunk vendéglátóinktól – köztük Veres András püspök úrtól is –, és estére visszaértünk Kismartonba. A találkozó második napjának estéjére csatlakozott a csoporthoz Pintér Gábor pápai prelátus, a bécsi Apostoli Nunciatúra tanácsosa és Szomszéd Tamás is, aki osztrák szolgálata mellett a bécsújhelyi és környéki magyarok lelkésze.

A program a találkozó harmadik napján, január 13-án délelőtt a kismartoni székesegyház és püspökség megtekintésével zárult.

A találkozón részt vevő lelkészek egyöntetűen úgy vélekedtek, hogy fontos a papi közösség ápolása, hiszen ez számukra megerősítő, megtartó erő. „Ilyenkor érezzük, hogy testvérek vagyunk. Hogy barátok vagyunk. Hogy nem vagyunk magunkra” – mondták az együtt töltött napokról, és természetesen már a 2017. évi találkozó időpontját is rögzítették.

Varga Gabriella

IN MEMORIAM SKULTÉTY CSABA

„Az Úristen kévébe köti az embert, s betakarítja csűrébe. Kit korábban, kit később – írta jó egy évvel ezelőtt Hegedűs Imre János Skultéty Csaba *Vannak vidékek, féltett kishazák – Az én Ung megyei Nagykapusom (Budapest 2014.)* utolsó könyvéről szóló kiváló recenziójában. Elment ő is – talán utolsó mohikánként – Juhász László, Kovács K. Zoltán, Borbándi Gyula, a Rádió nagy öregei után.

Gyászjelentésén ez áll: író, újságíró, publicista, szerkesztő, a Szabad Európa Rádió egykori munkatársa 2015. december 15-én visszaadta lelkét a Teremtőnek.

Életrajzát maga így sűrítette össze: „Falusias magyar elemi iskola után német gimnázium Késmárkon, majd magyar érettségi a visszatért Ungváron. Diploma és doktorátus Budapesten a közgazdasági karon. A főváros ostromakor szovjet elhurcoltatás egy diákkollégiumból. Gödöllő és Ceglédbercel lágerének pokla után Dél-Erdélyen át a moldvai Foksán. Ez már szibériai mintájú, az elhurcoltak szovjetunióbeli szétosztására létesült gyűjtőtábor. Egy táboron kívüli munkán a kedvezőnek látszó pillanatot kihasználva vakmerő szökés. A Kárpátokon át gyalogszerrel, Kovásznáról már vonaton. A békeszerződésig a még magyar Észak-Erdélyen át ugyancsak kockázatos kalandok során jutva a háború utáni Budapestre. Az 1946 elején kötött csehszlovák-magyar lakosságcsere egyezmény kapcsán hármas feladatot teljesítve: külügyminisztériumi összekötőként a Miskolcon ideiglenesen működő szlovák delegációnál, Budapesten a magyar áttelepítési kormánybiztos titkáraként, majd általa kiküldetésben Pozsonyban. A kezdődő politikai leváltások során vissza Budapestre. A készülő országos és személyes fejlemények előérzetében félig hamis útlevéllel Prágán át Párizsba. A Sorbonne-on nemzetközi jogi diploma, párhuzamosan bekapcsolódás az egyre szélesebb teret nyerő Európa-mozgalomba. Egy posztgraduális politológiai év az Európa Tanács által Bruges-ben létesített Európa Kollégiumban. A New York-i Magyar Nemzeti Bizottmány és párizsi képviseletének előterjesztése alapján belépés Münchenben a magyar műsorral meginduló Szabad Európa Rádió szerkesztőségébe. Az ideiglenes szándékból harminchárom esztendő lett: előbb a hírosztályon, majd húsz éven át Ambrus Márton néven nemzetközi politikai szerkesztőként. 1984-ben magánéleti okokból távozás a Rádióból. Kerek négy évtizedig Nyugat-Európában, azzal a tudattal, hogy emberi számítás szerint többé nem lesz hazatérés.

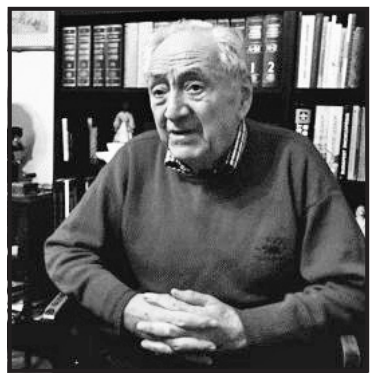

Humánum és segítőkészség

Aztán mégis. A rendszerváltás előszelében előbb látogatások, majd hazatelepülés. Azóta Budapesten és Budapestről folyamatosan publicisztikai tevékenység, főleg a határon túli magyarság szolgálatában. A Kárpát-medence számos zugát bejárva végre hazaérkezés a szülőhelyre.”

Elképesztő tömör fogalmazás, mely magával sodorja az olvasót.

Széleskörű publikációs tevékenységének középpontjában egyértelműen a határon kívüli magyarság állt. Írásai különböző folyóiratokban jelentek meg, s hazatelepülése után 1992-től egyre-másra jelennek meg kötetei is. A publicista közíróból lassan szépíróvá lett.

„Aki közülünk, hozzám hasonlóan, a Kárpát-medencei szomszéd államok valamelyikéből, kisebbségből jön, tudja a legjobban, hogy csak a mondhatni mindennapos aprómunka hozhat tartós eredményt, biztosíthatja a fennmaradást”. – mondta a Pax Romana 1989. évi Kongresszusának megnyitó beszédében – majd így folytatta: „Ez áll az emigrációra is. Sok az aratnivaló, de fájdalmasan kevés a feladatot megbízhatóan elvállaló munkás.” Skultéty Csaba beállt az aratók sorába, életét nyugaton és itthon is a magyar identitás erősítésének szentelte, és nem tett különbséget kárpátaljai, felvidéki, erdélyi, vajdasági vagy csángó magyarok között.

1985-től 1990-ig a Pax Romana Katolikus Magyar Értelmiségi Mozgalom elnöke volt, az azt követő években pedig a határon túli felelőse. Szívén viselte és hallatlan odaadó szakmai irányítással segítette a megalakuló erdélyi és vajdasági Pax Romana mozgalmat. Példaként említhetjük a *Keresztény felelősség magyarságunkért* címmel 2006-ban rendezett vajdasági tanulmányi hétvégét. A téma a vallás és média volt. Néhány kiragadott gondolat színvonalas előadásából: „Az Egyháznak élnie kell a média nyújtotta lehetőségekkel, ám fontos, hogy közérthetően, életszerűen beszéljen, mert olyan emberekhez szól, akik a saját életük problémáival vannak elfoglalva. A ma embere szomjúhozza a hiteles, őszinte szót.”

Milyen ember volt Skultéty Csaba? Kissé zárkózott, de talpig úriember, akit mindig és mindenkor a keresztény humánum és segítőkészség vezetett. Se szeri, se száma azoknak a határon innen és túl élő honfitársaiknak, akiknek anyagilag, és ha kellett lelkileg is, segítségére volt. Halála előtt háromnegyed évvel egy igen jelentős összeget utalt át Nagykapos önkormányzatának a magyar ügyek támogatására. Párizsban titkára volt Gácsér Imre bencés atyának, akivel a magyar menekültek Argentínába jutását ezerszámra intézték.

Lenyűgöző volt a nyelvtudása is. Egy interjújában elmondta, hogy anyanyelvén kívül négy munkanyelven dolgozott a rádiónál: francia, német, olasz és angol nyelveken.

Végül néhány szó a műgyűjtő Skultétyről, aki a magyar történelmi emlékek, magyarországi, és különösen budavári metszetek, térképek értő és szenvedélyes gyűjtője volt. Sok hazánk történelmére vonatkozó dokumentumot mentett meg és hozott haza, közülük számosat felajánlott közgyűjteményeinknek, így *Pest és Buda régi látképei és egyéb ritkaságok* című anyagát az Országos Széchenyi Könyvtárnak (ezen kiállítás katalógusa elnyerte a Szép Magyar Könyv kitüntetését). A *Fiume magyar emlékezete* című kiállítás műtárgyain pedig az Országos Széchenyi Könyvtár és az Iparművészeti Múzeum osztozott.

A magyar államiság millenniumi ünnepén, 2000-ben Szent István napján Mádl Ferenc köztársasági elnök Skultéty Csaba írónak, a Szabad Európa Rádió volt munkatársának kisebbségkutatási munkássága, publicisztikai tevékenysége, egész életútja elismeréseként a *Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztje* kitüntetést adományozta.

A Buda vára török uralom alóli visszavételének 320. évfordulója alkalmából *Budavárért Emlékérem* kitüntetésben részesült, míg szülőhelyén, Nagykaposon díszpolgárrá választották 2005-ben.

Visszaemlékezésünket Erdély nagy költője Reményik Sándor soraival zárjuk:

„S ki éjben születik majd, mit csináljon?
Dolgozzék, imádkozzék, tűrjön várjon.
S a sírba is reménysugárral szálljon.
Ha könnyel sózott kenyerét megette.
Mert változnak a csillagok felette.”

Udvarhelyi Olivér

Gyerekeknek

SZENTFÖLDI KERESZTÉNYEK

Régi tervem, hogy egyszer elzarándokoljak a Szentföldre, hogy személyesen láthassam Jézus földi életének helyszíneit: Betlehemet – születésének helyét, Názáretet – a várost, ahol felnőtt, nyilvános működésének színhelyeit – például a Genezáreti-tavat, Kafarnaumot, a Nyolc Boldogság hegyét, valamint Jeruzsálemet, ahol keresztre feszítették és feltámadt a halálból. Sajnos idáig még nem volt alkalmam felkeresni a Szentföldet, de ilyenkor, márciusban „lélekben" mégis mindig gondolok az ott élőkre.

Ugyanis a pápák 1618 óta a keresztények imáit és adományait kérik nagyböjtben a Szentföldön élő keresztények támogatására. A Katolikus Egyház világszerte minden évben megrendezi a gyűjtést. Idén március 13-án valamennyi templomban a szentmisék perselypénzét e célra fordítják.

De miért fontos az Egyház számára a Szentföld és az ott élő keresztény emberek sorsa? Krisztus szülőföldjén sok évszázada a fennmaradásukért küzdenek a keresztények. Az utóbbi néhány évtizedben egyre inkább csökken a számuk, a legfrissebb felmérések szerint a mai Izrael állam lakosságának mindössze két százaléka keresztény. A szinte állandó háborús viszonyok miatt nagyon sokan elvándorolnak, s a helyzetüket csak rontja a munkalehetőség hiánya. Nagy segítséget jelentettek a helybeli keresztények számára a szentföldi zarándokutak, amelyek több ezer hívőt juttattak munkához és ezáltal megélhetéshez, de a háborús viszonyok miatt egyre kevesebb zarándok érkezik.

A szentföldi keresztények segítésében, illetve szent helyek megőrzésében fontos szerepe van a ferences szerzeteseknek, akik már hétszáz éve jelen vannak itt. A ferencesek tudják, hogy az iskola segítheti az itteni keresztények boldogulását. A ferencesek által alapított iskolákban nagy hangsúlyt fektetnek a nyelvoktatásra, hogy az Európából és a világ más részéről érkező zarándokokkal tudjanak beszélni.

Ha valaha eljutsz a Szentföldre, jusson eszedbe az ott élő keresztények helyzete, addig pedig támogasd őket lehetőséged szerint – például szüleid segítségével a március 13-i adománygyűjtéskor!

Kovács Péter

Fiataloknak

JÉZUS A SZEKTÁK TANÍTÁSÁBAN (17.)

Hogy milyen szélsőségekhez vezetett az első, ún. klasszikus pünkösdizmus, azt jól szemlélteti a németországi pünkösdisták esete. Németországban Heinrich Dallmeyer (1871–1925) lelkész vezetésével Kasselben 1907. július 7-én pünkösdista gyűlések kezdődtek. Túlfűtött légkör alakult ki, ellenőrizhetetlen érzelmi kitörésekkel. A „próféciák" egymásnak ellentmondtak. Hamarosan az újságok foglalkoztak a történtekkel és a rendőrségnek kellett közbelépnie. A Lélek békéje helyett az egész irányzat botrányba fulladt. A protestánsok közül is sokan elítélték a próbálkozást. Dallmeyer lelkész önkritikát gyakorolt és 1907 októberében kijelentette, hogy „az egész Los Angeles-i mozgalmat nem Isten, hanem a hazugság szelleme vezette". Hasonló hangot ütött meg az 1909-ben kiadott *Berlini Nyilatkozat*, amelyet a német evangéliumi csoportok és a hivatalos evangélikus egyház ötvenhat vezetője írt alá, amelyben elítélik a pünkösdista mozgalmat.

Ma már látjuk, hogy teológiai és gyakorlati hibák történtek mind a hivatalos vezetés, mind a pünkösdisták részéről akkor, amikor azt állították, hogy aki nem kapta meg a Szentlélek rendkívüli adományait, az nem igazi keresztény.

A katolikus karizmatikus csoportok 1967-ben, a Duquesne Egyetemen (USA) indultak el, protestáns diákok kezdeményezésére. 1973-ban, a Róma melletti Grottaferrata városban tartott első katolikus karizmatikus megújulási kongresszuson 34 nemzet képviselői vettek részt; az 1981-es Római találkozón már 94 ország képviselte magát. Rómában van a *Nemzetközi Katolikus Karizmatikus Megújulási Hivatal (ICCRO)* is. Az első kongresszus részvevőit VI. Pál pápa fogadta, Szent II. János Pál pápa pedig többször kifejezte, hogy nagyra értékeli a katolikus karizmatikus mozgalmat. Számos püspökkari konferencia is bátorítóan nyilatkozott a mozgalomról, jóllehet nem hiányzanak az óvatosságra intő megjegyzések sem.

Az alapvető különbség a katolikus karizmatikusok és a pünkösdisták tanai között, hogy a nyelvek adománya és a többi rendkívüli karizma fontos, igen hasznos a személy és a közösség számára, de nem egyedüli ismérve annak, hogy valakit valóban betöltött-e a Szentlélek kegyelme. A katolikus Egyház nagyra értékeli a Szentlélek rendes és rendkívüli adományait. Fontos a nyelvek adománya, a prófétálás, a gyógyítás, de amint Pál apostol is említi, a legmagasztosabb adomány a *szeretet,* amit a vértanúk hősi fokban gyakoroltak. (1Kor 12, 31a) Millió és millió keresztény teljes szívvel szereti Istent és felebarátját, anélkül, hogy nyelveken beszélne.

János atya Londonból

ERDÉLYI MAGYAR EGYHÁZI VEZETŐK KIÁLLÁSA

A Krónika című erdélyi magyar napilap január 12-i számában nyilatkozó erdélyi magyar egyházi vezetők is kiállnak a házasságot egy férfi és egy nő szabad akaratából létrejövő életkapcsolatként meghatározó alkotmánymódosításért folyó romániai aláírásgyűjtés mellett.

Romániában a civil szervezetek által létrehozott Koalíció a családért (Coaliția pentru Familie) csoport kezdeményezett aláírásgyűjtést tavaly októberben azért, hogy az alkotmány rögzítse: a házasság egy férfi és egy nő szabad akaratából jön létre. Az alkotmánymódosító kezdeményezés november 25-én jelent meg a hivatalos közlönyben. A kezdeményezést az ortodox egyház is felkarolta.

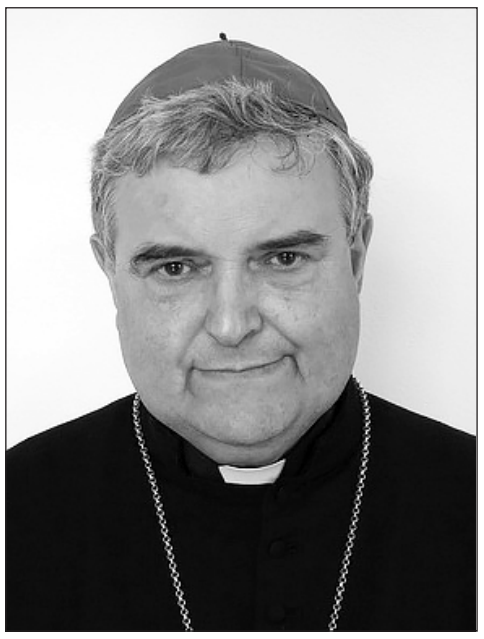

Jakubinyi György érsek

„Az Ószövetség is Ádám és Éva szövetségéről, házasságáról szól, nem Ádám és Béla szövetségéről!"– szögezte le a Krónika megkeresésére Jakubinyi György, a Gyulafehérvári Főegyházmegye érseke. Hozzátette, hogy egyházát nem keresték meg támogatásért a kezdeményezők, de utalt Ferenc pápa állásfoglalására, mely szerint a házasság egy férfi és egy nő életre szóló, felbonthatatlan szövetsége.

Hasonlóan nyilatkozott Böcskei László nagyváradi római katolikus megyéspüspök is. „A házasságot védeni kell!"– mondta a Krónikának.

Kató Béla, az Erdélyi Református Egyházkerület püspöke arról számolt be a lapnak, hogy egyházát megkeresték az alkotmánymódosító kezdeményezés támogatásának kérésével, és az ügy mellé állnak. „Nekünk ez így természetes: a házasság egy férfi és egy nő kapcsolatát jelenti"– idézte a Krónika a püspököt.

Az aláírásgyűjtés kezdeményezőinek május 24-ig kell félmillió aláírást összegyűjteniük az ország megyéinek legalább a feléből úgy, hogy valamennyi megyéből legkevesebb húszezer támogató legyen. Ha a határidő előtt összegyűlik a megfelelő számú aláírás, népszavazást lehet kiírni a családra vonatkozó jelenlegi alkotmányos tétel módosításáról.

A román alkotmány jelenleg érvényes cikkelye szerint „a család a házastársak szabad akaratnyilvánításából létrejött házasságon" alapul. Ezt a megfogalmazást módosítanák a kezdeményezők úgy, hogy a cikkely a házasság alapjaként egy férfi és egy nő szabad akaratnyilvánítását rögzítse.

Forrás: MTI

A HÁZASSÁGÉRT ÉS A CSALÁDÉRT RÓMÁBAN

A rendezők becslése szerint kétmillió olasz polgár találkozott a római Circus Maximus területén január 30-án, kérve az azonos neműek házasságára vonatkozó, Cirina politikus nevéhez fűződő törvénytervezet azonnali visszavonását, mely kitárná a kaput a béranyaság és az örökbefogadás előtt is.

Az olasz parlament a napokban szavazásra bocsátotta azt a törvényt, amely az azonos nemű párokat is törvényesen teljes jogú családként ismerné el Olaszországban. A törvénytervezet elleni azonnali fellépésre már hónapok óta civil szervezetek alakultak. A békés tüntetésen több mint kétmillió polgár kérte a törvényjavaslat azonnali visszavonását.

A Family Day néven indult civil kezdeményezést az Olasz Püspöki Kar (CEI) támogatásáról biztosította. Angelo Bagnasco bíboros, a CEI elnöke több alkalommal is bátorította a családokat, hogy ne féljenek harcolni a család szépségéért, méltóságáért. A megmozduláson számos katolikus mozgalom képviseltette magát, jelen voltak a Neokatekumenális Út tagjai, a Fokolére mozgalom, a Comunione Liberazione, valamint sok más egyházi szervezet. A téren megjelentek a zsidó közösség tagjai is. Riccardo Di Segni római főrabbi levélben köszöntötte az összegyűlteket, és biztosította őket arról, hogy közösen küzdenek zsidók és katolikusok ebben a nemes harcban. Az olasz politikai élet számos tagja jelen volt a tömegben, figyelemmel hallgatva a civil szervezetek és a felszólalók szavait.

A transzparenseken ezek a feliratok voltak olvashatók, ezeket skandálta a tömeg: „A házasság csak egy nő és egy férfi között lehetséges, és minden gyermeknek joga van egy anyához és egy apához"; „Az Isten által alkotott természet rendjét nem lehet törvénykezéssel megváltoztatni".

A felszólalók között voltak: Mario Gandolfini bresciai agysebész, a Védjük meg gyermekeinket nevű szervezet alapítója; Mario Adinolfi, a La Croce című katolikus napilap igazgatója; Toni Brandi, a Pro Vita életvédő szervezet vezetője; Costanza Miriano újságíró; Jacopo Koghe, a Manif Pour Tous Italia szervezet elnöke. A számos külföldi meghívott között jelen volt Frivaldszky Edit, az Apa, Anya, Gyerekek nevű nemzetközi szervezet elnöke.

Jánosi Dalma/Magyar Kurír

IMASZÁNDÉKOK

(Folytatás a 2. oldalról)

Az Egyházon belüliek részéről történő üldözés egyik példájáról Ferenc pápa homíliájában név említése nélkül, a következőket mondta: „Egy férfira gondolok most, akit jó szándék vezetett. Igazi próféta volt, aki könyvében az Egyház szemére vetette, hogy letért az Úr Krisztus útjáról. Erre elöljárói beidézték, könyveit a tiltott könyvek jegyzékébe helyezték, és működését ellehetetlenítették, egészen élete végéig. Ez a dolog nem is olyan régen történt. Az idők múlásával azonban az Egyház ugyanezt az embert boldoggá avatta. Hogy történhetett meg, hogy akit néhány évvel ezelőtt eretneknek mondtak, azt most boldoggá avatják? Azért történt mindez, mert az ő korában hatalmon levőknek nem tetszett, amit ez az ember mondott. Ma azonban az Egyház, amely – hála Istennek – képes a megbánásra, azt mondja, hogy ez az ember jó ember volt, sőt, hogy ő a szentté avattatás felé vezető úton van. (Ferenc pápa valószínűleg a 2007-ben boldoggá avatott Rosmini esetére gondolt.) A történelem bizonyítja, hogy mindazok, akiket a Szentlélek arra választ ki, hogy megmondják Isten népének az igazságot, üldöztetést szenvednek. Jézus azonban azt mondta: Boldogok, akiket az igazság miatt üldöznek, mert övék a mennyek országa."

A kívülállók részéről indított és folytatott üldöztetések szintén napjainkig folytatódnak. Ma több keresztényt ölnek meg hitéért, mint az ókori egyház idején. Vannak olyan országok, ahol börtön-, és halálbüntetés vár azokra, akiknek lakásában Szentírást találnak, vagy akik keresztény hittant mernek tanítani. Még az is tilos, hogy együtt imádkozzanak. Csak titokban és egyedül lehet imádkozniuk. Ha misét szeretnének tartani, az összejövetelt születésnapi ünnepségnek álcázzák. Ha ilyenkor meghallják, hogy rendőr közeledik, gyorsan eldugnak mindent, ami misézésre utalna, és nagy hangon boldog születésnapot kívánnak a jelenlevők közül valakinek, hogy születésnapi ünneplésnek látszódjék a gyülekezet. A rendőrök távoztával aztán befejezik a szentmisét.

Az üldöztetés hozzátartozik a kereszténységhez. Üldöztetést szenvedett Jézus Krisztus, és üldöztetést szenvednek azok is, akik az ő útját követik. Ez az út pedig, a keresztúton át, a feltámadáshoz vezet. Ezért ne féljünk az üldözéstől. A keresztényeket mindig üldözni fogják, de tántoríthatatlanul hiszik, hogy Jézus Krisztus az Úr. Erre gondoljunk mindig, amikor hátrányos megkülönbözetés és üldözés ér bennünket.

Imádkozzunk az üldözöttekért, és saját magunkért is.

Ferenc pápának 2014. június 30-án mondott homíliája nyomán

MERKELIZMUS

Minden kornak megvan a maga sajátos létszemlélete. A vallásos korszak embere az üdvösségére tekintett, s annak reményéhez igazította viselkedését, cselekedeteit. Ilyesformán, a külső, vagy a mai szódivat szerint: az anyagi érdekek alárendelődtek benső, a túlvilági céloknak. Az odavezető utakat mindenkor a vallások írták le. Használhatnánk egyes számot is, mert a világvallások eszmevilágában sok a közös. Legkivált az, hogy mindig benső; lelki tanulás és előrehaladás, lényege a külső világ változékony, romlékony, tehát nem igazán valóságos javainak örök értékekre cserélése, a tökéletesség, a Teljesség elérése végett.

A gazdaságkori ember lelketlen anyagi jelenségnek tekinti magát, akinek (aminek?) elsősorban – s valljuk meg őszintén, hisz egymás közt vagyunk – kizárólag e körbe tartozó céljai vannak. Ezeket talán a jólét szó foglalja össze a legjobban.

A világban úgy jár-kel, mint egy áruházban, amelyben részvényes és vevő egyszerre, mivel ez a belső, kettős létállapot számára egy. Éles szemmel vizslatja, mit kaparinthat meg, s mi hiányzik a még pörgőbb üzletmenethez. Például eladó, áruföltöltő, takarító, pénztáros, szerelő, hú, de hányféle! És vevő! Abból hibádzik a legtöbb! Ajaj! A vevők szakadatlan gyarapodása nélkül nem fog az Egyesült Német Mindent-bele Áruház a Bugtól a Rajnáig érni! Sőt Calais-ig! Vagy inkább Dowerig! Londonig? Miért ne tovább?

A Nagy Testvér, mint mindig, most is segített: háborúvá szította a szunnita-síita viszályt, a sivatag porából meg némi olajból összegyúrta az ISIS-t, a kurd fölkelést és hasonlókat. Ó milyen tökéletesek is voltak a Versailles környéki békék! Kizárólag sanyargató határokat találtak ki, melyek fölszabdalták a népeket, és egymás ellen hergelték őket. Ó ezek az elbűvölő, viszálytermő határok! Többet hoznak a konyhára annál a sáros földnél! Holott mind megfoghatatlan, akár a tőzsde-árfolyam. Ráadásul mintha vonalzóval húzták volna őket a merész építőmesterek, akárcsak Amerikában meg Afrikában!

A vonalzóval rajzolt „országokban” hogy-hogy nem népmozgalmak támadtak, melynek vitézei bombákat hajigálnak, géppuskáznak, a televíziózás nagyobb dicsőségére keresztényeket nyakaznak kamerák előtt.

Mindenünnen milliószám iszkoltak a jövendő áruföltöltők, takarítók, sőt vevők, akik az előbbieket mozgásban tartották s tartják mindmáig.

A nagy német Munkaerő-Áru Feltöltő elemében van. Mindent bele! Ha ő és hasonszőrű elődei uralma alatt a férfiak és a nők nem nemzettek gyermekeket, sőt, inkább átálltak heterónak meg hetérának, majd ő szerez helyettük elegendő termelő-fogyasztót!

Mohóságában először még ezt kiáltotta: Mindet ide! Mostanára egy hangyányit lehiggadt. Látja, hogy nem fér be az ő boltjába az összes jelentkező: Hoppá! Már megint nem ér a pult a Bugtól Calais-ig? Sőt, az is kiderült, hogy a vendégek se heterók, se hetérák, se örökmozgó munkaerő-áruk nem akarnak lenni – az ilyesmit tiltja a vallásuk. Utóbbi szót Őnagysága nem érti, de a helyzet az helyzet: a bevonulóknak hajszálra annyi a szakértelme meg a munkakedve, amennyi az európaiaknak a hite. Errefelé a vallás már leginkább csak nyomokban létezik, a Karácsonyi, Húsvéti üzletelések díszleteként. Persze bizonyára lappanganak igazi keresztények a hegyekben és más, eldugott helyeken, de az jól látható, hogy ma már a középkori papokat játszó színészek sem tudnak keresztet vetni a filmekben.

Másoknak is részt kínál a zsákmányból, sőt, tukmálja, hogy tettestársakat találjon Európa megsemmisítéséhez.

Czakó Gábor

A LORD ÉS A SZÍR KERESZTÉNYEK

Arthur Weidenfeld, az egyik legtekintélyesebb londoni könyvkiadó tulajdonosa és a konzervatív beállítottságú *Die Welt* című német napilap kommentátora az év elején, életének 96. esztendejében, Londonban elhunyt. A zsidó származású publicista Bécsben született, ahová felmenői az Osztrák-Magyar Monarchia északkeleti sarkából, Galíciából vándoroltak be, sorsuk jobbra fordulása reményében. Apja már egy biztosítótársaság felügyelőtanácsának volt a tagja, így a kis Arthur – egyedüli gyerekként – a széltől is óvva nőtt fel. Az irodalom, a zene és a képzőművészet kezdettől fogva vonzotta – érdeklődését a jómódú családon belül minden eszközzel igyekeztek kielégíteni.

A szépreményű tervek azonban Ausztria német megszállását követően egy csapásra füstbe mentek. Hogy egyáltalán életben maradt, egy brit keresztény szervezetnek köszönhette, amelynek sikerült számos üldözött zsidó gyereket Angliába menekítenie. Ez az embermentő akció élete végéig iránytűként szolgált Arthur Weidenfeld számára. A magát „Brethren of Plymouth”-nak nevező szervezet nemcsak a kalandos menekülést tette lehetővé számára, hanem egyengette útján a talpra állás felé Nagy-Britanniában. Kellemes hanghordozása kiváló feltételt biztosított első állásának elfoglalására: 1942-től a világháború végéig a londoni BBC német nyelvű adásának lett a munkatársa, előbb bemondóként, majd kommentátorként igyekezett tartani a lelket mindazokban, akik a londoni rádió adásaiból merítettek reményt a vérzivataros időkben.

Arthur Weidenfeld a háború után egy angol barátjával – a tekintélyes esszéista, *Harold Nicolson* és a nagypolgári családból származó írónő, *Vita Sackville-West* fiával – könyvkiadót alapított, amely hamarosan a memoár-irodalom egyik legfontosabb kiadójává vált. A néhai francia államfő, *Charles de Gaulle* – akit még a francia tábornok londoni emigrációjából ismert – valamint az

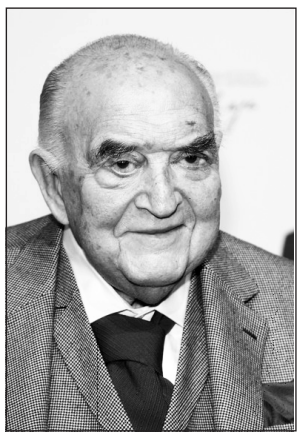

Arthur Weidenfeld

egykori német kancellár, *Konrad Adenauer*, de az izraeli miniszterelnök, *Golda Meir*, és az amerikai külügyminiszter, *Henry Kissinger*, is, akikhez szintén személyes barátság fűzte, a Weidenfeld és Nicolson Kiadónál jelentette meg visszaemlékezéseit. Kiemelkedő humanitárius tevékenységéért II. Erzsébet angol királynő 1969-ben nemesi rangra emelte, így került neve elé a „lord“. Mint Weidenfeld több interjúban is hangsúlyozta, kiadó tevékenységének mintegy megkoronázása volt, hogy *II. János Pál pápa* engedett rábeszélésének, és 2005-ben megírta visszaemlékezését, amely világsiker lett.

Néhány évvel később, amikor kirobbant a polgárháború Szíriában, visszaemlékezve saját menekülésének körülményeire, és brit keresztények ebben játszott kulcsszerepére, úgy döntött, hogy akciót indít a szíriai keresztények kimenekítésére és nyugat-európai befogadásának biztosítására. Erre a célra megalapította az Operation Safe Havens elnevezésű szervezetet, amely időközben Irakból is számos kereszténynek tette lehetővé a menekülést külföldre. Becslések szerint több ezer személynek sikerült így elkerülnie az Iszlám Állam nevű terrorcsoport halálos fenyegetését. Lord Weidenfeld akciójával azonban nem részesült osztatlan elismerésben: az amerikai elnök nem volt hajlandó támogatni a humanitárius kezdeményezést, a londoni Times című napilap pedig nyíltan feltette neki a kérdést, hogy miért csak a keresztények üldözése aggasztja a lordot. Weidenfeld erre azt válaszolta, hogy egész életében a keresztények és zsidók megbékélésén fáradozott, most pedig, amikor a szélsőséges iszlám erők egyaránt fenyegetik a keresztényeket és zsidókat, kötelességének érzi a még Szíriában és Irakban élő, fenyegetett keresztények megmentését. Ehhez még hozzáfűzte, hogy akciójával is le akarja róni személyes háláját a keresztényeknek, akik a második világháború idején védelmükbe vettek és menekülni segítettek üldözött zsidókat.

Vincze András

ERŐSÖDŐ KERESZTÉNYÜLDÖZÉS

Ugrásszerűen megnőtt 2015-ben a keresztényüldözések száma a világban, mindenekelőtt Észak-Koreában, máshol pedig a szélsőséges iszlamizmus miatt – derül ki a témára specializálódott, hollandiai alapítású Open Doors (Nyitott ajtók) elnevezésű evangélikus szervezet éves jelentéséből.

Az országonként vizsgált adatok szerint legalább 7100 keresztényt öltek meg világszerte 2015-ben „a hitéhez kapcsolódó okok miatt”, ami 63 százalékos emelkedést jelent 2014-hez képest – írja a keresztények elleni diszkriminációkról és erőszakos cselekményekről közölt éves jelentés.

„Ez a szám évről évre nő, rávilágítva arra, hogy a keresztények elleni üldözés növekedőben van a világban” – hívta fel a figyelmet a jelentésben az Open Doors, amely szerint 2012-ben 1201, 2013-ban 2123, 2014-ben pedig 4344 keresztény embert öltek meg a világban hite miatt. A szervezet jelezte, hogy ezek a számok – a különböző források alapján (internet, sajtó) – csak a bizonyíthatóan keresztényekkel szembeni emberölésekre vonatkoznak, s emiatt a valós helyzetnél kisebb számokat tükröznek.

Tavaly csak Nigériában több mint négyezer keresztényt öltek meg vallási okokból, mégpedig a Boko Haram dzsihadista szervezet akcióiban, valamint a fulbe etnikai csoporthoz tartozó nomád pásztorok által elkövetett bűncselekményekben.

A megtámadott keresztény templomok száma megduplázódott tavaly: míg 2014-ben 1062, 2015-ben már 2406 templom ellen követtek el valamilyen támadást, ezek közül 1500 Kínában található.

„A 2015-ös esztendőt az ugrásszerű növekedés éveként említhetjük, mégpedig a dzsihadizmus előretörése miatt” – mondta Michel Varton, az Open Doors franciaországi igazgatója párizsi sajtótájékoztatóján.

Jóllehet országos lebontásban Észak-Korea áll a keresztényüldözések élén immáron 14. éve, a szélsőséges iszlamizmus a keresztényüldözés elsődleges forrása, amely az ötven besorolt országból 35-ben a jelenség alapvető oka. Annak a nyolc országnak a többségében is, ahol „szélsőséges üldöztetésnek” vannak kitéve a keresztények, ez pedig Irak, Eritrea, Afganisztán, Szíria, Pakisztán, Szomália, Szudán és Irán.

(Forrás: MTI)

A MÉLYSÉG ÜZENETE

P. Szabó Ferenc 85 éves

Derű, közvetlenség, realitás és folytonos készség az erénye, ha valami jóért okosan kell tenni. Hazai táj bocsátotta útjára, hűségét az Istennek adta: szerzetesi fogadalma lett mindenre aranypecsét...

Így köszöntöm őt, a csillagok alatt vezet esti sétám, és idézem felejthetetlen verssorát: „Szerelmed aggódva ringatott / szilárd tenyereden.” Istenhez szóló imádsága ez a költőnek, akit olyan sugallatok érintenek meg, melyek ifjúságától átszövik a gondolat-érzést, ha már elkötelezte magát: teljes életét.

Megjárta Európát, együtt volt, van szellemével, mindazokkal, akik a keresztény kontinens fénycsóvái, és akkor is azok, ha mindenféle szürke ideológiák rajzolják (firkálják) tele a firmamentumot. Ő sohasem cserél tollat, sohasem ölt más színű köpenyt, az a vándor volt odakinn is, aki benső tájak: magyar ég csillagzatában kereste a fölfénylő pontot – a tiszta hatást, hogy meghúzhassa az egyenes vonalat a rengeteg-pusztaságban, eligazítson a messzebb látásban a hit lámpásával. Pascal és Ágoston hányszor ad tanácsot neki, ha csak verseit is olvassuk: „Kik vagyunk? Honnan hová? / tengerfenéken csillagok között / keressük helyünk a mindenségben / nyugalmat nem lel szívünk / mely maga is mély örvény / s a másik mélységnek kiált.” Ma és mindig ez a kérdése az embernek (hívőnek nem hívőnek), hiszen az első érintettség aranyát kapja szívébe, hogyne aggódna tehát az örök Szeretet, hogy mi lesz örökségével...

Nehéz kort élünk, egyre nyugtalanítóbb napokat, egyre nagyobb a szükség, hogy elhangozzék az egyértelmű felhívás, a lélekre írt válasz „minden körülményben”:

Magadba mélyedj!
a benti végtelenben
a Jelenlétet megleled
ott vár ott hív és szeret
a szilárd központ – Istened

Manapság inkább arra a másik központra figyel sok önmagával elfoglalt halandó, mely másféle születést ígér – kizárva a Szeretet áldozatát.

P. Szabó Ferenc mindegyik sora a mélység üzenete, a szellemé. Ezt kereste-keresi évtizedek óta, ezt ajánlja az olvasónak, a hallgatónak, aki katedrák, előadástermek miliőiben figyel rá, és komolyan veszi a halhatatlan Isten teremtésben föllelhető igazságát.

Kapuban áll most is a nyolc és fél évtizedet számláló költő, teológus, a magas műveltségű jezsuita szerzetes, szól és várakozik, tanít és barátságok hídját építi továbbra, hogy a múlhatatlan szépség el ne tűnjék a viharzónákban: „Ne fordulj kifelé kergén bután / kíváncsian kutatva kérész szépségek után.” Ez szándéka, keresztény minőségben.

Legyen őrzője még sokáig az egyetlen Központ kapujának!

Tóth Sándor

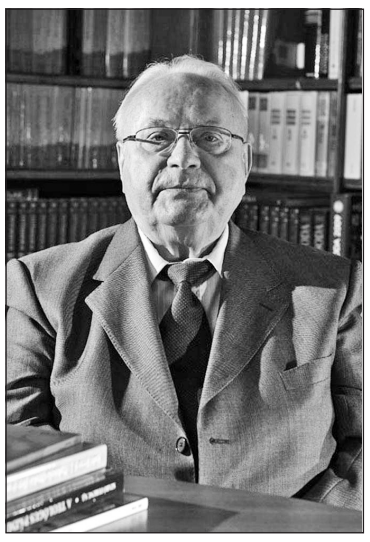

A KAPUCINUSOKNAK KELLETT MAGYARUL PRÉDIKÁLNI…

A Bécsi Magyar Egyházközségről

A római korban Vindobona, az Ostmark-belieknek, a későbbi osztrákoknak Wien, nekünk, magyaroknak a honfoglalás óta Bécs. Az osztrák főváros magyar vonatkozásai egyidősek európai történelmünkkel.

A város első temploma a keletről nyugatra tartó árucsere-forgalmat lebonyolító magyar kereskedői negyed, az Ungarn-Vorstadt – magyar előváros – közelében épült. Ezt a területet megközelíteni az Ungar-Toron – magyar kapun – át lehetett. Egyes feltételezések szerint az első, fából készült templomot Szent István király építtette, védőszentje, Szent István vértanú tiszteletére, az itt letelepült vagy átutazó magyarok lelkipásztori ellátására. Bár okmány nem bizonyítja ezt a feltételezést, mégsem tűnik lehetetlennek, hiszen tudjuk, hogy Szent István zarándokházak létesítésével gondoskodott a Rómába, Ravennába, Jeruzsálembe és Konstantinápolyba utazó vagy ott élő magyarokról.

Simon Ferenc bécsi magyar főlelkész

1522-ből rendelkezünk adattal arról, hogy a Bécsben élő magyar lelkész egy Szombathely közeli egyházi birtok javadalmából támogatást kapott megélhetéséhez. 1722-ből tudunk a bécsi magyar katolikus egyházközség hivatalos elismeréséről, ezt Mária Terézia erősítette meg 1772-ben. Akkoriban a bécsi kapucinus barátok kötelessége volt minden évben a magyar Szent István-ünnep megrendezése. Ugyancsak az ő feladatuk volt vasárnaponként a bécsi magyarok számára misét mondani, magyarul prédikálni és magyar énekeket énekelni. A második világháború után a Veszprémi Egyházmegyéből érkezett ide magyar lelkész.

A Bécsi Magyar Katolikus Egyházközség jelenlegi székhelye, a belvároshoz közeli Döblergasse 2. számú ház korábban diákszállóként működött, itt kaptak menedéket 1957-től a kommunizmus elől Magyarországról ide szökő egyetemisták és középiskolások. 1959-ben az Eisenstadti (Kismartoni) Püspökség tulajdonába került, majd 1986-ban, a Bécsi Magyar Egyházközség szolgálatát akkor kezdő Hegyi György atya kezdeményezése alapján települt ide a magyar egyházközség. Fenntartását kezdettől fogva a Bécsi Érsekség támogatása teszi lehetővé.

Hegyi György atya 1972-ben került Hollandiába, s attól kezdve kilenc éven át végezte a hollandiai és belgiumi magyarok lelkigondozását. Marosi László halála után, 1982-től átvette a Szolgálat című folyóirat szerkesztését és kiadását, majd négy évvel később, amikor a laptulajdonos jezsuiták Klagenfurtból Bécsbe költöztek, ő is jött, majd a nyugdíjba vonuló Radnai atya örökébe lépve elvállalta a magyar egyházközség vezetését.

Jelenleg nyolc-kilencezer magyar tartozik az itteni magyar egyházközséghez, s különböző – családi, ifjúsági – csoportokra tagolódva élik az egyházközségi életet. Vasárnapi szentmisére hagyományosan a Német Lovagrend templomában (Árpád-házi Szent Erzsébet, de itt csak Thüringiai Szent Erzsébetnek hívják) gyűlnek össze, nagyobb ünnepekkor kétszázötven körüli számban. A keresztteléseket, esketéseket, bérmálásokat, amelyek hála Istennek, számosan vannak, az egyházközségi iroda szervezi, itt készülnek a jelöltek a szentségek felvételére, az anyakönyvezést azonban kinek-kinek a lakóhelye szerint illetékes plébánián végzik. Nem ritka a bécsi magyarok körében a felnőtt keresztség sem, előfordult, hogy húsvétkor nyolc felnőtt lett az Úr kegyelméből az Egyház tagja ebben a közösségben. Az ifjúsági és más lelkipásztori feladatok ellátásában sok önkéntes munkatárs segíti Simon Ferenc esperes főlelkészt.

Híres szervezete a bécsi katolikus magyaroknak az 1918-ban alapított Szent István Egylet. A Döblergassei közösségi terem falát az egylet életét bemutató számos tabló ékesíti. A legtöbb kép az elmúlt évek során hagyományossá vált, a magyar nagykövetség palotájában rendezett magyar bálon készült. Az általában nyolcszáz fős bál bevételeiből ösztöndíjat alapítottak, amellyel eleinte erdélyi, illetve most már felvidéki és délvidéki középiskolásokat is támogatnak tanulmányaik elvégzésében. Olyan fiatalok nyerhetik el az ösztöndíjat, akik vállalják, hogy tudásukat szülőföldjükön maradva kamatoztatják. A kezdeti tizenötről mára több mint kétszázra emelkedett a bécsi magyarok által ily módon évente támogatott, Magyarország határain túli magyar fiatalok száma.

Minden év augusztus 20-át követő szombatján kerül megrendezésre a bécsi magyarok hagyományos Szent István-ünnepe. Az ünnepi szentmisét mindig egy magyar püspök mutatja be a Stephansdómban, déli egy órakor. A mise után a hagyományoknak megfelelően színes népzenés, néptáncos műsor kezdődik a dóm előtti téren.

S. F.

Hálaadás a Német Lovagrend templomában

A SZŰZANYA ÉS A MAGYARSÁG KAPCSOLATA

Előadás az Innsbrucki Magyar Házban

Nagy-György Attila dél-tiroli/innsbrucki lelkész meghívását elfogadva január 15-én az Innsbrucki Magyar Egyetemisták és Akadémikusok Szövetsége (IMEASZ) esedékes pénteki klubestjén az Innsbrucki Magyar Házban Varga Gabriella, a Petőfi Sándor Program ösztöndíjasa A csíksomlyói kegyszobor és a máriapócsi kegykép csodái címmel tartott előadást, egyúttal verses összeállítással emlékezett meg a magyar kultúra napjáról.

A többrétű előadás elején elhangzott: Magyarország kormánya Sütő András: „Úgy cselekedjünk, hogy megmaradjunk” és Szabó Dezső: „Minden magyar felelős minden magyarért” gondolatára építi nemzetpolitikáját, és ez a szemlélet hívta életre a Petőfi Sándor Programot is, amelynek célja, hogy világszerte mind többen valljuk Sajó Sándor költő örök igazságát, miszerint: „Magyarnak lenni büszke gyönyörűség.” Amikor pedig az esten is felolvasott versnek az a megállapítása kerekedik felül nemzetünk történetútján, hogy „Magyarnak lenni oly bús, oly nehéz”, a Szűzanyához fordulunk segítségért, hiszen ő a mi Nagyasszonyunk, hazánk reménye, amióta Szent István király országát és koronáját, népét és lelkét a Szűzanyának ajánlotta fel. Egyéni gondjainkban – folytatta az előadó – szintén a Szűzanyához fordulunk: „Most segíts meg, Mária, ó irgalmas Szűzanya…”, s ha tehetjük, elzarándokolunk a Kárpát-medence valamelyik ismert kegyhelyére, hogy ott mondjunk hálát a Szűzanyának és kérjük segítségét a problémáink megoldásához vagy erőt azok elviseléséhez. A Csíksomlyóval és ötszáz éves kegyszobrával kapcsolatos ismeretek áttekintése után az erdélyi születésű Nagy-György Attila, az est házigazdája is felelevenített néhányat a kegyhelyhez fűződő emlékeiből. Többek között elmondta, hogy a Gyulafehérvári Főegyházmegye ifjúsági lelkészeként nagyszabású ifjúsági találkozókat szervezett a magyarság legismertebb búcsújáróhelyén, mert fontosnak tartotta, hogy pünkösdszombaton a nagyszámú zarándokok között lévő fiataloknak külön programot is kínáljanak.

Varga Gabriella a képzeletbeli utazást Máriapócs, a több mint 300 éve könnyező Istenszülő-ikon felé irányította. A Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei kis település, Pócs görögkatolikus templomában lévő kegykép nem mindennapi történetét, azt, hogy annak eredeti példánya Bécsbe került és azóta sohasem könnyezett, a helyére Máriapócsra került másolat pedig többször is könnyezett, valamint a kegyképhez fűződő csodaeseményeket: az ártatlanul halálra ítélt ember bilincseinek lehullását és a hidegebb falrepedésbe költözött méhek történetét nagy érdeklődéssel hallgatták a jelenlévők. Szóba került még, hogy a felvidéki Bacsfa-Szentantal templomában is 300 évvel ezelőtt, 1715. június 19-én vette észre a ferences Jancsikovics Kelemen atya, hogy a Szűz Mária-képen a Szűzanya két szeméből először víz, azután vér tör elő. A későbbi csodákról keletkezett írásos emlékek nagy részének megsemmisülése kapcsán az előadó idézte Srankó László jelenlegi helyi plébános szavait, aki egy helyütt azt nyilatkozta: „Valójában mi is a csoda? Minden, amit Istentől kapunk, főleg a kegyelmek.”

Szép számú hallgatóság Innsbruckban

A műsor után az Innsbruckban élő Fejes Gyöngyvér elmesélte, hogy ő járt Csíksomlyón és Máriapócson is. Csíksomlyón 1999-ben vett részt a pünkösdszombati búcsún, és nagy élményt jelentett számára az, ahogyan a keresztaljak megérkezéskor a keresztek egymáshoz érintésével köszöntik egymást. „Másnap is nagyon sokan voltunk a kegytemplomban – emlékezett vissza Gyöngyvér –, de én eléggé elöl álltam, így feljutottam a Szűzanya kegyszobrához, és a sálamat, ami rajtam volt, hozzáérintettem. Azt a sálat azóta csak nagyon kivételes alkalmakkor viselem, de ha nehézségem akad, mindig elővesszem, és arra gondolok, hogy a Szűzanya segít…” Gyöngyvér elmondta azt is: ugyanabban az évben súlyos autóbalesetet szenvedett, a tűzoltók emelték ki a gépkocsi hátsó üléséről, több csontja eltört. „De nem bénultam le! Biztos vagyok benne, hogy ezt a Szűzanyának köszönhetem” – tette hozzá Gyöngyvér, majd így folytatta: „Gyakran odamegyek a szekrényemen álló, édesanyámtól örökölt herendi Szűzanya-szoborhoz és megsimogatom, akárcsak azt a szobrocskát, amelyiket Máriapócson kaptam egy kedves barátomtól, s amelyik Sopronban mindig az íróasztalomra kerül, valahányszor hazamegyek.” Fejes Gyöngyvér végül kimondta azt a gondolatot, aminél megfelelőbb összegzést az est addigi részére aligha találhattunk volna: „A Szűzanyához imádkozni sokat számít.”

Egy héttel a magyar kultúra napja előtt a figyelem anyanyelvünkre, irodalmunkra és művészetünkre is ráirányult. Nagy írónk és költőnk, Wass Albert születésének (1908. január 8., Válaszút) és halálának (1998. február 17., Florida) évfordulójára is emlékezve elhangzott A láthatatlan lobogó című verse, és mivel abban a költő „szent, tépett lobogó”-nak a „Szó”-t nevezi, Varga Gabriella odaidézett egy a magyar nyelv gazdagságát meglehetősen szórakoztatón kifejező kortárs költeményt, a Nyelvleckét Gyimóthy Gábortól. A magyar szótól, a magyar nyelvtől elindulva így jutott el a nyomtatott szóhoz: a sajtóhoz, aminek, mint mondta, a szórványvidéken különösen nagy a jelentősége, és javasolta az innsbruckiaknak, hogy kerüljenek közelebb az Életünk című laphoz. Végül a Márton Áron-emlékévre hívta fel a figyelmet, amelyet a nagy erdélyi püspök születésének (1896. augusztus 28.) 120. évfordulója alkalmából hirdetett meg a Nemzetpolitikai Államtitkárság, egyúttal említést tett a püspök életét és munkásságát feldolgozó, előkészületben lévő, Zord idők csillaga című nagyjátékfilmről is.

Az est Ábrányi Emil Él a magyar című versével ért véget, melynek befejező versszaka bizonyára még sokáig visszhangzott a résztvevők fülében: „Bízom s hiszek, míg Isten lesz fölöttünk, / Ki trónusán bírói széket űl! / És hogyha minden búra, bajra válik, / Romok között is hirdetem halálig, / Erős, nagy hittel, rendületlenül: / Legyen bár sorsunk mégoly mostoha, / Él a magyar s nem veszhet el soha!”

Székely Pálma

MAGYAR NYELVŰ SZENTMISÉK NYUGAT-EURÓPÁBAN

Itt közöljük a magyar lelkészségek telefonszámát és címét, ahol érdeklődni lehet magyar nyelvű szentmisék helye és ideje után. Megtalálható még az MKPK honlapján is: http://www.katolikus.hu/miserend

ANGLIA:

London: Ft. Csicsó János főlelkész, Hungarian R.C. Chaplaincy, 62 Little Ealing Lane, GB London, W5 4EA, Tel./Fax: 0044-20/8566-0271. E-mail: hungarian.chaplaincy@btinternet.com Miséző helyek: London, South Croydon, Bristol, Luton, Cambridge; www.magyarkatolikusok.co.uk. Bővebb információ a Facebookon, a Katolikus szentmisék Londonban cím alatt.

Észak-Anglia:

Érdeklődni: Ft. Fülöp Menyhért plébános, St. John The Baptist Presbytery, Dowling Street, Rochdale, OL11 1EX, Tel./Fax: 0044-(0)1706/64 59 37. Miséző helyek: Ashby De La Zouch, Birmingham, Bolton, Derby, Leeds, Leicester, Liverpool, Nottingham, Preston, Rochdale, Sheffield, St. Helens, Wolverhampton. Manchesterben minden szombaton este 8-kor St. Augustin Roman Catholic Church (Az egyetem mellett).

AUSZTRIA:

Bécs: Ft. Simon Ferenc esperes, főlelkész és P. Szomszéd Tamás SJ, Wiener Ungarische Kath. Gemeinde, Döblergasse 2/30b, A-1070 Wien, tel.: 0043-1/526 49 72; fax: 0043-1/526 49 72 25. Miséző helyek: Bécs, vasárnaponként 11.00-kor, Deutschordenskirche, Singerstr. 7., Bécsújhely, Domplatz 1 (Szent Katalin-kápolna), minden hónap utolsó vasárnapján 16.30-kor; E-mail: bmke@katolikus.at, http://www.katolikus.at; Baden, minden hónap második vasárnapján 16.30-kor, Leesdorfer Haupt Str. 74., 2500-Baden.

Pázmáneum: Ft. Varga János rektor, A-1090 Wien, Boltzmanngasse 14, tel.: 0043-1/3191403-18, e-mail: collegiumpazmaneum@gmail.com, előesti szentmise: szombatonként 17.00-kor. http://www.pazmaneum.katolikus.hu

Burgenland/Alsóőr: P. Keresztfalvi Péter OSB, Kath. Pfarramt, A-7501 Unterwart 226, tel.: 0043-3352/34108. E-mail: kersztfalvi@freemail.hu Miséző helyek: Alsóőr, vasárnaponként 10.00-kor, Felsőőr, vasárnaponként 9.00-kor.

Eisenstadt/Kismarton: Ft. Pál László. Szentmise minden hó 3. vasárnapján 11.00-kor, Franziskaner Kirche, Haydngasse 31, A-7000 Eisenstadt.

Graz: Msgr. Molnár Ottó, tel.: 0043-316/68 21 2421, otto.molnar@laposte.net; és Ft. Holló István, tel.: 0043-676/8742 6711, e-mail: istvan.hollo@graz-seckau.at; szentmise minden vasárnap 17.00 órakor. Kalvarienberg-Kirche, Kalvarienbergstr. 155., A-8020 Graz.

Innsbruck: Ft. Dr. Nagy-György Attila, e-mail: mackopapbacsi@yahoo.de Szentmise minden hónap 2. vasárnapján a Magyar Házban, Richard Wagner Str. 3. A-6020 Innsbruck. Érdeklődni: Wachsmuth Tünde, sopronyi_tunde87@yahoo.com

Linz: Ft. Szabó Ernő, Ungarnseelsorgezentrum d. Diözese Linz, Herrenstr. 2. A-4600 Wels, tel.: 0043-732/341175, e-mail: ernest.szabo@diozese-linz.at; Miséző helyek: Linz: minden hónap 1., 3. és 5. vasárnapján; Wels: 2. és 4. vasárnap.

Klagenfurt: Ft. Hájtájer István, A-9854 Malta 74, tel.: 0043-4733/232 v. 0043-6768 7727 444, e-mail: hajti80@freemail.hu; Szentmise minden hónap utolsó vasárnapján 14.00-kor a Kapuziner Kirchében, Waaggasse 15, A-9020 Klagenfurt.

Salzburg: Szentmise havonta egyszer, 3. szombaton 17.00-kor az Orsolyita-templomban, Aigner Str. 135. A-5061 Salzburg. Érdeklődni: Bohuny István, tel.: 0043-699/81721232.

BELGIUM

Brüsszel: P. Havas István Sch.P., Mission Catholique Hongroise, Magyar Ház, szentmise minden vasárnap 10.30 és 18.00 órakor. Rue de l'Arbre Bénit 123, B-1050 Bruxelles. Tel.: 0032-2/64 96 188, mobil: 0032-487/614 063, e-mail: havas@piar.hu. Honlap: www.magyarhaz.be. Miséző helyek: Leuven, Hága/NL, Luxembourg.

Liége/Luxembourg: Ft. Dobai Sándor főlelkész, Aumonier Hongrois, Rue des Anglais 33., B-4000 Liége, tel.: 0032-4/22 33 910; fax: 0032-4 /22116 09. Miséző helyek: Liége, Verviers, Eupen, Huy, Genk, Eiden, Charleroi, Luxembourg város.

FRANCIAORSZÁG

Párizs: Ft. Cibian Miklós főlelkész, szentmise minden vasárnap 11-kor, augusztust kivéve. Mission Catholique Hongroise, 42, rue Albert Thomas, F-75010 Paris, tel.: 0033-1/42 086170, fax: 0033-1/42 067155, e-mail: missioncatholique@orange.fr; www.magyarmisszio.info

Dél-Franciaország: Ft. Cibian Miklós főlelkész, mise minden 1. szombaton 16 órakor: Orsolyiták kápolnája, 15, rue Soeur Bouvier 69005 Lyon, tel.: 0033-1/42 086170, fax: 0033-1/42 067155, e-mail: missioncatholique@orange.fr; www.magyarmisszio.info.

További szentmisék Franciaországban:

Grenoble: kéthavonta a hó harmadik szombatján 16-kor (12, av. Paul Vaillant Couturier, 38130 Echirolles – Don Bosco-templom) (szeptembertől számítva)

Nancy: kéthavonta a hó negyedik szombatján 16-kor (2, rue Sainte-Odile, 54600 Villers-les-Nancy – Szent Teréz-templom oratóriumában) (októbertől számítva)

Nizza: január, május és szeptember hó utolsó szombatján 14.30-kor (25, Bd. Comte de Falicon, 06100 Nice, Szent János evangélista templom)

LENGYELORSZÁG

Varsó: minden hónap második vasárnapján 15.00-kor, Az Úr Mennybemenetele-templom (Kościół Wniebowstąpienia Pańskiego), Ursynów, al. Komisji Edukacji Narodowej 101. Metróval a Stokłosy állomásig kell jönni, majd Varsó központja felé sétálni kb. 350 m-t.

NÉMETORSZÁG

Augsburgi Egyházmegye: Miséző helyek: Augsburg, Kempten, Neuburg a. D.. Érdeklődni: Ft. Varga Péter, Ungarische Kath. Mission, Zirbelstr. 23, D-86154 Augsburg, tel.: 0049-821/21 93 93 30 vagy 0049-821/21 93 93 24, E-mail: augsburgi-misszio @web.de; www. augsburgimisszio.de

Bamberg-Eichstätt-Regensburgi Egyházmegye:

Magyar Katolikus Misszió kápolnája, Nürnberg, Harmoniestraße 28A. Szentmise minden vasárnap délelőtt 11 óra, a hónap utolsó vasárnapján 16 óra. A hónap utolsó vasárnapján a szentmise után agapé a helyszínen a hívek adományaiból. A szentmiséket celebrálja: Neu Antal.

Esseni Egyházmegye:

Miséző helyek: Duisburg, Essen. Érdeklődni: Ung. Kath. Mission, Fraziskaner Str. 69a, D-45139 Essen. Kölnben: tel./fax: 0049-221/33 778 517.

Freiburgi érsekség:

Ft. Lovász Reinholdt plankstadti kooperator, cím: Schwetzinger-Str. 32, D-68723 Plankstadt, havonta magyar szentmisét tart Mannheimben.

Berlini és Hamburgi Főegyházmegye, Hildesheimi és Osnabrücki Egyházmegye:

Miséző helyek: Berlin, Hamburg, Hannover, Kiel, Lübeck, Braunschweig, Bremen. Érd.: Hamburgban: Ft. Rasztovácz Pál, Ungarische Katholische Mission, Bürgerweide 35, D-20535 Hamburg, tel.: 0049-40/25 077 83.

Kölni Főegyházmegye és Aachen:

Miséző helyek: Köln, Bonn, Düsseldorf, Wuppertal, Bergisch-Gladbach, Aachen. Érdeklődni: Ft. Lukács József, Kath. Ungarnseelsorge Köln, Am Rinkenpfuhl 10, D-50676 Köln. E-mail: ungarnzentrum@netcologne.de; tel./fax: 0049-221/33 778 517; http://www.ungarnzentrum.de

Limburg-Fulda-Mainzi Egyházmegye frankfurti székhellyel: Miséző helyek: Frankfurt-Rödelheim, Mainz, Wiesbaden, Darmstadt, Giessen. Érdeklődni: Ft. Takács Pál, Katholische Ungarische Gemeinde, Ludwig-Landmann-Str. 365, D-60487 Frankfurt. Tel.: 0049-69/24 79 50 21, 069/24795022, fax: 0049-69/97 78 26 84; www.magyar-katolikusok-frankfurt.de, pal.takacs@magyar-katolikusok-frankfurt.de

München-Freisingi Főegyházmegye:

Miséző helyek: München, Rosenheim, Erding, Ladshut. Érdeklődni: Ft. Merka János, Magyar Katolikus Egyházközség – Ungarische Katholische Gemeinde, Oberföhringer Str. 40, D-81925 München. Tel.: 0049-89/982637, fax: 0049-89/985419. E-mail: info@ungarische-mission.de; www.ungarische-mission.de Nyugdíjas kisegítő: Ft. Buchmüller István ny. plébános.

Münster-Paderborn-Osnabrücki Egyházmegyék:

Miséző helyek: Bielefeld, Hagen, Marl, Menden, Münster, Neukirchen-Vluyn, Osnabrück. Érdeklődni: Ft. Simon Péter, Münster Magyar Katolikus Misszió, Middelfeld 24, D-48157 Münster, tel.: 0049-251/9 32 57 288, e-mail: ungarische-mission @bistum-muenster.de, honlap: migrans.hu

Passaui Egyházmegye:

Érdeklődni: Ft. Kovács János, 84375 Kirchdorf am Inn, tel.: 0049-85/71 23 32. Magyar Missio Passau (Ungarische Mission Passau e.v.), Breslauer Str. 2., 94036 Passau. Tel.: (0151) 5181 7785 (Andreas G. Lehr világi elnök). Honlap: www.magyar.missio.passau.de, e-mail: info@magyar-missio-passau.de

Rottenburg-Stuttgarti Egyházmegye:

Érdeklődni: Ft. Dr. Tempfli Imre, Ungarische Katholische Gemeinde, Albert-Schäffle Str. 30, D-70186 Stuttgart, tel.: 0049-711/236 91 90, fax: 0049-711/236 73 93, e-mail: mission@stuttgarti-katolikusok.de http://www.stuttgarti-katolikusok.de, és Ft. Merlás Tibor, Walfischgasse 17, D-89073 Ulm, tel.: 0049-731/39 96 63 06, mobil: 0049-151/15 92 52 03, e-mail: mtibor1960@gmail.com Miséző helyek: Stuttgart, Ulm, Balingen- Frommern, Biberach, Böblingen, Friedrichshafen, Eislingen, Heidenheim, Heilbronn-Horkheim, Ludwigsburg, Munderkingen, Reutlingen, Schwäbisch-Gmünd, Weingarten.

Würzburgi Egyházmegye:

Miséző hely: Würzburg. Érdeklődni: Ft. Dr. Koncsik Endre, Domerschulstr. 2, D-97070 Würzburg. Tel.: 0049-931/38 66 2530, fax: 38 662 599.

NORVÉGIA

Információ a magyar nyelvű lelkipásztori szolgálatról: www.nufo.no/makao

OLASZORSZÁG

Róma: Mons. Dr. Németh László főlelkész, a római Szent István Ház igazgatója, Casa di Santo Stefano, Via del Casaletto, 481, I-00151 Roma, tel.: 0039/06 6574 2834, mobil: 0039/348 79 52 165, e-mail: italiamissiohu@gmail.com. Miséző helyek: Róma – minden hó utolsó vasárnapján 10.30-kor, Chiesa Santi Giovanni Evangelista e Petronio Dei Bolognesi (Via del Mascherone 61 – 00186 Roma, kivéve július, augusztus) és a Szent Péter-bazilika Magyarok Nagyasszonya-kápolnájában minden kedden 8.00-kor. Milánó – minden hó első vasárnapján 16.00-kor, Szalézi oratorium (Via Copernico 9, kivéve jan., júl., aug., szept.).

Magyar szentmisék helye: Bologna, Catania, Loreto, Padova, Palermo, Parma, Torino.

Firenze: Mons. Dr. Kovács Gergely, Pontificio Consiglio della Cultura, V-00120 Città del Vaticano, e-mail: gkovacs@tin.it

SVÁJC

Zürich: Ft. Vizauer Ferenc, Röm. Katholische Ungarnmission, Winterthurer Str. 135, CH-8057 Zürich, tel.: 0041-44/36 23 303, e-mail: f.vizauer @gmx.ch; Miséző helyek: Zürich, Winterthur, Wetzikon-Uster, Schaffhausen, Frauenfeld.

Genf: Szentmise minden hó 1. és 3. vasárnapján 10.30-kor. Tel.: 00 41-22/7910458.

Lausanne: Szentmise minden hó 1. és 3. szombat 18.00-kor. Chapelle Servan, ch. Eugène-Grasset 12, Lausanne.

Bern: Ft. Pál István, Röm. Kath. Ungarnmission, Pf. 102, CH-3073 Gümligen. E-mail: info@katolikus.ch; www.ungarnmission.ch

Basel: Ft. Pál István, Röm. Kath. Ungarnmission, Binninger Str. 45, CH-4123 Allschwil; tel.: 0041/765185440. Szentmise: minden vasárnap 8.50-kor. www.ungarnmission.ch; a Sacré Couer-templomban, Feierabendstr. 68.

St. Gallen: a hónap második vasárnapján 17.00 órakor magyar szentmise a Schutzengel-kápolnában (a dóm mellett). Lelkész: Szücsi László, Kirchstr. 13, CH-9036 Grub. Tel.: 071 891 56 01.

***

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia külföldi magyar lelkipásztori szolgálatért felelős püspökének irodája: MKPK, Külföldi Magyar Lelkipásztori Szolgálat, Dr. Cserháti Ferenc püspök, H-1053 Budapest, Papnövelde utca 5–7., tel./fax: 0036-1/266–4515, e-mail: cserhati@katolikus.hu □

BOLDOG...

(Folytatás az 1. oldalról)

Letartóztatásának tényéről, és a vádemelésről nem jelent meg semmiféle nyilvános híradás. Egy rabtársa visszaemlékezése szerint amikor halkan kifejezte részvétét a püspöknek, Meszlényi ujját az égre emelve csak annyit mondott: „Ő többet szenvedett."

Sok szenvedés után, 1951. március 4-én már a halott főpásztort szállították a Mosonyi utcai kórházba. Március 10-én temették el. 1966. június 22-én hamvait exhumálták a rákoskeresztúri Új köztemetőben, ezután kerülhettek földi maradványai az esztergomi bazilikába.

2004-ben Erdő Péter bíboros indította el boldoggá avatási eljárását. XVI. Benedek pápa 2009. július 3-án hagyta jóvá a dokumentumot, amely Meszlényi Zoltán püspök vértanút kanonizálja, és ugyanabban az évben, október 31-én boldoggá avatták az esztergomi bazilikában.

(MKPK)

HIRDETÉSEK

Magyar származású, német állampolgárságú, 67 éves hölgy keres új munkahelyet, mint idősek asszisztense. Vállalok Németországon kívül is munkát. Német nyelvtudás tökéletes. Jogosítvánnyal rendelkezem. Háziállat nem akadály. Húsnélküli táplálkozás (hal kivétel), nemdohányzó. Érdeklődni az esti órákban. Tel.: 0049/06157-8018002

Franciaországban élő magányos 70 éves asszony, hozzáillő úr társaságát keresi, akinek szintén hiányzik a magyar szó. Tel.: 0033-4/(0)77 44 94 62.

55 éves katolikus férfi, gyakorlattal rendelkező ápoló (masszőr, természetgyógyász), házi betegápolást vállal (akár házvezetéssel is), magyar családnál bentlakással. Kocsi, jogosítvány van. +36-30/943–6017, wu.tang@citromail.hu.

HIRDESSEN AZ ÉLETÜNKBEN

Apró-, házassági-, általános hirdetések betűnként:	0,10 EUR
„Jelige" – postaköltség	5,00 EUR
Üzleti, nyereséges hirdetés betűnként	0,20 EUR
Nagybetűs sorok betűnként	0,40 EUR
Egyszerű, 1 „pontos" keret	10,00 EUR

Kéthasábos hirdetés az összeg kétszerese.
Külön kívánságokat esetenként árazunk.

Egymás utáni háromszori hirdetésnél 10 %, hatszori hirdetésnél 20 % , illetve egész évi hirdetés esetén 30 % kedvezményt adunk!

SEGÍTSÉG KÁRPÁTALJÁNAK

A Kárpátalján élő családok számára egyre nagyobb nehézséget jelent a mindennapi megélhetés. Az átlagfizetések 20 000 forint alatt vannak. A közüzemi díjak folyamatos emelkedése és a téli hideg idő óriási nehézséget jelentenek a családoknak. A Karitatív Tanács az ökumenikus imahét alatt segélyakciót indított Kárpátalja és Ukrajna harcok sújtotta területeinek megsegítéséért. A gyűjtést január 17. és 24. között tartották.

Magyarország különböző pontjain, több száz áruházban volt lehetőség a pénzadományok eljuttatására.

Az összegyűjtött adományokat a karitatív szervezetek Kárpátalján működő partnereinek közreműködésével juttatják el a rászorulókhoz.

A Katolikus Karitász továbbra is várja elkülönített bankszámláján az adományokat.

Raiffeisen Bank 12011148-00124534-00800007 A közlemény rovatba kérjük beírni: „Kárpátalja".

2015 júniusában a fenti segélyszervezetek közös összefogással nyolc kamionból álló szállítmányt juttattak ki Ukrajnába. Kárpátaljára 4 kamionnyi szállítmányt, főként tartós élelmiszereket, és a Kárpátokon túlra is 4 kamionnyi szállítmányt, elsősorban gyógyszereket, gyógyászati segédeszközöket.

A Katolikus Karitász folyamatosan támogat havi rendszerességgel ötszáz kárpátaljai családot. Emellett külön programok keretében is segíti a nehézségekkel küzdő családokat. Például tanévkezdéskor kétszáz diáknak vitt iskolatáskát, tanszereket. □

Romániai magyar független hölgy keres állandó munkára idősgondozást, háztartásvezetést Darmstadtban és környékén. Tel.: 015710446895.

ÉLETÜNK

Budapesti szerkesztőség és kiadóhivatal:
KERESZTÉNY ÉLET SZERKESZTŐSÉGE
H–1075 Budapest, Károly krt. 1.
Telefon: (0036) 1/328 01 96, (0036) 1/328 01 97
Fax: (0036) 1/328 01 98
E-mail: eletunk@keresztenyelet.hu
www.keresztenyelet.hu
*
Főszerkesztő: dr. Cserháti Ferenc
Felelős kiadó: Merka János
Felelős szerkesztő: Czoborczy Bence
A szerkesztőbizottság tagjai:
Ramsay Győző, Vincze András
*
Redaktion und Herausgeber:
UNGARISCHE KATHOLISCHE GEMEINDE
Oberföhringer Str. 40, D-81925 München
Verantwortlicher Herausgeber: Merka János
Telefon: (0049) 89/98 26 37
Telefax: (0049) 89/98 54 19
E-mail: eletuenk@ungarische-mission.de
*
Abonnement für ein Jahr: 20 EUR
11 Exemplare
nach Übersee mit Luftpost USD 60
*
ELŐFIZETÉS:
Az Életünket a helyi magyar lelkészek terjesztik, ők küldik szét, náluk is kell előfizetni!
Tengerentúlra, vagy ahol nincs magyar lelkész, oda a kiadóhivatal küldi az újságot.
1 példány ára: 2 EUR
Előfizetési ár egy évre: 20 EUR
Tengerentúlra US$ 60
BANKSZÁMLÁNK:
Szent Maximilian Kiadó
OTP Banka Slovensko, Komárno
IBAN SK81 5200 0000 0000 0886 7696
BIC/SWIFT: OTPVSKBX
*
Erscheint 11 mal im Jahr.
Satz: ÉLETÜNK
*
Druck:
Micropress Kft.
H–3516 Miskolc, Ács u. 12.
*
Beilagenhinweis: Dieser Auflage liegt zeitweise ein RUNDSCHREIBEN bei.
A KIADVÁNYHOZ KÖRLEVELET MELLÉKELTÜNK.

HÍREK – ESEMÉNYEK

Madéfalvi veszedelem

Püspöki szentmisével, a helyi diákok előadásával és a kegyelet virágaival is emlékeztek az erdélyi Madéfalván, január 7-én a 252 évvel ezelőtt székelyek ellen elkövetett vérengzés áldozatai előtt tisztelgők. A tisztelet, megbecsülés és hála kifejezése ez a rendezvény mindazok iránt, akik a szabadságért életüket áldozták – mondta Tamás József gyulafehérvári segédpüspök a madéfalvi templomban, a Siculicidium áldozataiért bemutatott szentmisén. Fontos a hősökre emlékezni, de ha a hősökhöz méltók akarunk lenni, akkor a közösséget kell megőrizni – mondta az összefogás fontosságát kiemelő beszédében Soltész Miklós, az EMMI államtitkára.

Megszentelt élet éve

Lezárult a Megszentelt élet éve a Nagybecskereki Egyházmegyében február elsején. Az ünnepi szentmisén a szerzetesek, szerzetesnők és lelkipásztorok mellett jelen voltak a szalézi atyák működtette fiúkollégium és a nővérek leánykollégiumának növendékei is. A lányok mondták a hívek könyörgését, míg a fiúk olvasták fel a szentmise olvasmányait, s ők látták el a zenei szolgálatot is. A Nagybecskereki Egyházmegye területén egyetlen férfi szerzetesrend sem rendelkezik rendházzal. Az egyházmegye fiataljainak és lélekben fiataljainak a Megszentelt élet évében lehetősége nyílt megismerkedni a szerzetesek életével és azzal is, hogyan születik egy szerzetesi hivatás.

Majnek Antal jubileuma

II. János Pál pápa 1995. december 9-én febianai címzetes püspökké, a Kárpátaljai Apostoli Kormányzóság segédpüspökévé nevezte ki Majnek Antalt, december 17-étől pedig ő lett az általános helynök. Az ünnepélyes püspökszentelésre Rómában került sor húsz évvel ezelőtt, 1996. január 6-án, amelyet II. János Pál pápa végzett. Ettől kezdve Antonio Franco kijevi nuncius kárpátaljai segédpüspökeként végezte feladatait. 1997. október 7-én II. János Pál pápa Majnek Antal püspököt nevezte ki a Kárpátaljai Apostoli Kormányzóság ordináriusává, 2002. március 27-én pedig a Munkácsi Latin szertartású Egyházmegye első megyéspüspökévé.

Mesekönyv a világnapra

Az elvándorlók és menekültek 102. világnapja január 17-én, vasárnap volt. Tekintettel a világnapra, a torinói Missioni Don Bosco Szövetség és a Nemzetközi Önkéntes Fejlesztési Szolgálat (VIS) ismét útnak indítja a „StopTratta” kampányt, azzal a céllal, hogy a szalézi közösségek segítségével, akik a migránsok kiindulásának helyein működnek, informálják az embereket a valós helyzetről. Az egyesület egy illusztrált mesekönyvet adott ki, amelynek címe „L'Orizzonte alle spalle” (A látóhatár mögött), amelynek a főszereplői valódi emberek, ugyanazok a személyek, akikkel az önkéntesek és a szociális munkások Olaszországban, Szicíliában személyesen találkoztak néhány nappal azután, hogy megtették a rettenetes utat a sivatagon és a Földközi-tengeren át.

Kézzel másolt Biblia

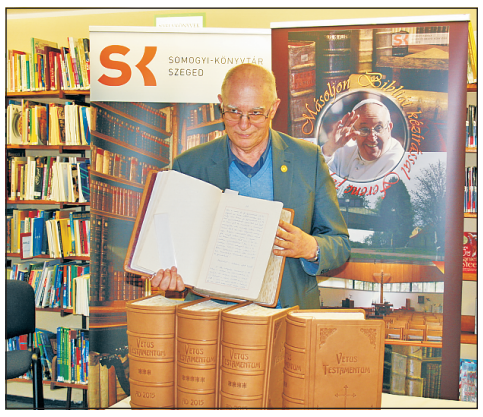

(Fotó: Bartucz Katalin)

A Vatikáni Államtitkárság első ügyosztálya arról értesítette Benyik Györgyöt, a szeged-tarjánvárosi Szent Gellért-templom plébánosát, hogy a 2015. október 14-én Rómában tartott nyilvános fogadáson a magyar keresztény hívektől ajándékba kapott ötkötetes kézzel másolt Biblia látványa mélyen megindította a Ferenc pápát. A Szentatya elrendelte, hogy a Német-Magyar Kollégium könyvtárában méltó körülmények között őrizzék az egyedülálló, modern kori bibliamásolatot. Január 22-én a szegedi Somogyi könyvtár főépületében mutatták be a kézzel másolt Biblia bőrkötéses hasonmás változatának első kötetét

Apostoli buzdítás

Vincenzo Paglia érsek, a Család Pápai Tanácsának elnöke január 27-én Portugáliában bejelentette, hogy márciusban jelenik meg Ferenc pápa szinódus utáni buzdítása a családoknak. Az érsek úgy véli, Ferenc pápa a családról szólva is hangsúlyozza majd azt a meghívását, hogy legyünk a világba kilépő Egyház. „Meg vagyok győződve arról, hogy a buzdítás a szeretet himnusza lesz, egy olyan szereteté, amely gondoskodni akar a gyermekekről, képes a sebeket hordozó családok mellé állni, hogy erőt adjon nekik; olyan szereteté, amely a gyermekek és az egész szenvedő emberiség mellé szeretne állni” – mondta a szinódus utáni buzdításról a Család Pápai Tanácsának elnöke.

Felbár ünnepe

Boldog Batthyány-Strattmann Lászlóról emlékeztek meg ünnepélyes keretek között a felvidéki Felbár Szent István király plébániatemplomában január 24-én délután. Nemcsak az köti Felbárhoz Boldog Batthyány-Strattmann Lászlót, hogy gyakran tartózkodott a községben, hanem az is, hogy a helyi plébániatemplomban őrzik ereklyéit. Idén Kiss-Rigó László, szeged-csanádi megyéspüspök celebrálta az ünnepi szentmisét. Az evangélium a vak meggyógyításának történetét tárta a hallgatóság elé. □

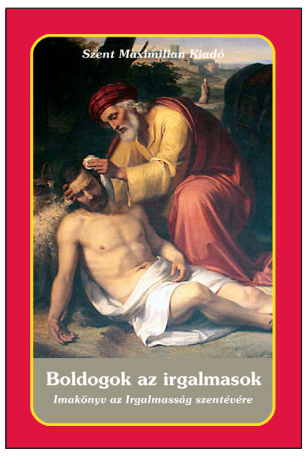

BOLDOGOK AZ IRGALMASOK

Imakönyv az Irgalmasság szentévére

(Egyéni és közösségi használatra)

A 2016-os esztendőt Ferenc pápa az Irgalmasság szentévének nyilvánította. Kiadványunkban imádságok, elmélkedések, tanulságos történetek és szép versek szerepelnek az irgalmas szeretetről.

Ára: 2,19 EUR

Megrendelhető:

E-mail: eletunk@keresztenyelet.hu

Telefon: 0036-1/328–0196

ÖKUMENIKUS IMAHÉT BÉCSBEN

Az osztrák fővárosban élő magyar ajkú keresztények január 24-én, vasárnap tartották meg a 2016-os ökumenikus imahét keretében közös istentiszteletüket a bécsi magyar református templomban.

A keresztény egyházak már 1968 óta megtartják Ausztriában is évente a Krisztus-hívők egységéért meghirdetett ökumenikus imahetet. A 2016-os imahét témáját a lettországi keresztények dolgozták ki, mottója: „Arra hívattunk, hogy az Úr nagy tetteit hirdessük!” (1Pt 2,9).

Az Ausztriai Magyar Evangélikus Gyülekezet, az Ausztriai Magyar Református Lelkigondozó Szolgálat és a Bécsi Magyar Katolikus Egyházközség meghívására az istentiszteleten az igehirdető Gáspár Adalbert tihanyi bencés lelkipásztor volt.

Beszédében a liturgiához kapcsolódóan az irgalom témájáról szólt. Az istentiszteletet követően fogadásra is sor került, melyen a felekezetek tagjai kötetlen beszélgetést folytathattak.

Az ökumenikus istentisztelet alkalmával nemcsak a magyar keresztény közösségek közötti kapcsolatot szeretnénk tovább erősíteni, a közös magyar és keresztyén alapokat szem előtt tartva, hanem a világszerte megrendezett ökumenikus imahétbe is szeretnénk bekapcsolódni, melyet évről évre január 17. és 24. között tartanak” – mondta Juhász Réka evangélikus lelkész.

Az istentiszteleten a Bécsben élő magyarokból álló Liszt Ferenc kórus nyújtott énekes szolgálatot.

Volksgruppem.orf.at/Magyar Kurír

ESZTERGOMI EREKLYÉK NAGY-BRITANNIÁBAN

Nagyszabású rendezvénysorozat keretében mutatják be tavasszal Nagy-Britanniában Becket Szent Tamás Esztergomban őrzött ereklyéit.

Szabadhegy Péter londoni magyar nagykövet tájékoztatása szerint a május 23. és 29. között zajló rendezvénysorozat nyitó eseményein magyar részről jelen lesz Áder János köztársasági elnök, Erdő Péter bíboros, esztergom-budapesti érsek és Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes is.

Az eseménysorozatot május 23-án ünnepi szentmise nyitja meg a Westminster-székesegyházban, az angol-walesi katolikus egyház londoni főtemplomában. A misét Erdő Péter mutatja be Áder János és Semjén Zsolt jelenlétében. A szentmisén jelen lesz Vincent Nichols westminsteri érsek, az angol-walesi katolikus egyház első számú vallási méltósága, a katolikus és az anglikán püspöki kar, a brit kormány, valamint a szellemi és a művészeti élet vezető képviselői.

Május 24-én az Esztergomból hozott Becket-ereklyéket az Angliában őrzött relikviákkal együtt a Westminster-apátság, az anglikán egyház londoni főtemploma fogadja ünnepélyes szertartással, szintén a köztársasági elnöki delegáció jelenlétében.

Május 27-én az anglikán érseki palotában tartanak szimpóziumot Becket Szent Tamásról. Ezen a rendezvényen mások mellett Vincent Nichols, valamint Justin Welby, Canterbury érseke tart előadást.

Becket Szent Tamás Esztergomban őrzött ereklyéje

Esztergom és Canterbury a XII. század óta áll kulturális és vallástörténeti kapcsolatban. Becket Tamás és Bánfy Lukács akkori esztergomi érsek közös párizsi tanulmányai idején került baráti viszonyba, és amikor a II. Henrik angol királlyal szembeforduló Becket 1170-ben mártírhalált halt, tiszteletére prépostságot alapítottak Esztergomban.

(MTI)

MAGYAR KITÜNTETÉS DZIWISZ BÍBOROSNAK

A Magyar Érdemrend nagykeresztje kitüntetést adta át Balog Zoltán, az emberi erőforrások minisztere Stanisław Dziwisz bíborosnak, Krakkó érsekének január 24-én, vasárnap a dél-lengyelországi városban.

Balog Zoltán, aki részt vett a keresztények egységéért tartott imahét záró igeliturgiáján Krakkóban, ünnepi laudációjában úgy fogalmazott: a lengyeleket és a magyarokat legendás barátság köti össze, ez egy történelmi szövetség, sorsközösség.

Ma nemcsak barátként, hanem keresztény testvérként is érkeztek Magyarországról egy keresztény testvérhez, aki sokat tesz azért, hogy akik barátok és testvérek, azok is maradjanak – emelte ki a miniszter, hozzátéve: az igazi testvérek nemcsak magukkal törődnek, hanem áldozatot is hoznak egymásért.

A bíboros azért dolgozik, hogy Közép-Európában, Lengyelországban és Magyarországon a kereszténység ne csak a múlt legyen, hanem a jövő is, hogy Európa visszatalálj on keresztény gyökereihez, Krisztushoz – fejtette ki a Balog Zoltán.

Európa megmaradása ebben a hitben és ebben a kultúrában van, ezt őrizni kell – rögzítette, majd kitért arra is, hogy a világ sok részén ölik a keresztényeket. Európában nem a keresztények testét, hanem a lelkét támadják, össze kell fognunk, hogy megvédjük a hitünket – jelentette ki Balog Zoltán, aki a saját jelenléte mellett sok ezer magyar fiatal részvételét ígérte a krakkói ifjúsági világtalálkozóra.

A krakkói érsek – akinek tavaly augusztus 20. alkalmából adományozta a magas állami elismerést Áder János köztársasági elnök – köszönetet mondott a külföldi állampolgároknak adható legmagasabb kitüntetésért, amelyet a Szentszék és Magyarország kapcsolatai erősítéséért kapott, és azért, hogy a magyar államfő és miniszterelnök felfigyelt törekvéseire, amelyekkel mindig a lengyel és magyar nemzet, valamint az egyházak és a közösségek kapcsolatait kívánta erősíteni.

Rámutatott: a két nemzetet egyesíti a közös sorsa, és ma még világosabban látják, hogy mennyire fontos az a közös törekvésük, hogy együtt építsék Európa emberibb és boldogabb jövőjét. Közös ügynek nevezte a családok és a fiatal nemzedék felkarolását, és rámutatott: e tekintetben Szent II. János Pál pápa örökösei, aki hatalmas szeretettel szívén viselte a magyarok sorsát, és hirdette a keresztény Európa egységét.

(MTI)